

PRAXIS

BULETIN INFORMATIV AL SFINTEI ARHIEPISCOPII A RÂMNICULUI

Anul III, Nr. 4, iulie - august 2018

Cuvântul Ierarhului

- 3 *Sfinții Martiri Constantin Brâncoveanu și Antim Ivireanul, promotori în înfăptuirea unității naționale*

Eveniment

- 6 Coliturghisire arhierească la sărbătoarea Sfinților Martiri Brâncoveni

Biserică și Societate

- 10 Sărbătoarea cinstirii Icoanei făcătoare de minuni a *Maicii Domnului „Smolenskaia”*, de la Mănăstirea Surpatele
- 12 Priveghere de toată noaptea la Sărbătoarea Cinstirea Icoanei *Maicii Domnului „Prodromița”*
- 14 „Sfântul Prooroc Ilie rămâne un model de pustnic și de ascultare a poruncilor lui Dumnezeu”
- 16 „Credința este legătura vie a omului cu Dumnezeu”
- 17 Slujire arhierească la Parohia *Adormirea Maicii Domnului - Ocnele Mari*
- 18 „Maica Vieții s-a mutat la viața cerească, la comuniunea cu Dumnezeu Cel veșnic”
- 19 Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie a așezat o copie a Icoanei *Maicii Domnului „Ierusalimitissa”* la Mănăstirea Înălțarea Sfintei Cruci - Budești
- 20 Tineri în taberele Bisericii
- 21 Tabără Națională la Mănăstirea Bistrița
- 28 „Brâncovenii”, spectacol la Casa de Cultură „Constantin Brâncoveanu” din Horezu

Filantropia - liturghia slujirii aproapelui

- 30 Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie a sfințit noul cabinet medical social de la Centrul Eparhial
- 32 Inaugurarea Cantinei Sociale „Avraam primitorul de străini” a Protopopiatului Horezu
- 34 Misiunea socială a Protoieriei Râmnicu Vâlcea în centrele de plasament și de îngrijire a bolnavilor
- 35 Proiecte sociale ale Ligii Femeilor Creștin Ortodoxe din Arhiepiscopia Râmnicului
- 36 Tineri din centrele de plasament în Tabăra „Licăr de lumină în suflet de copil”

Apariții editoriale

29

Viața parohiilor

37

Sfinții Martiri Constantin Brâncoveanu și Antim Ivireanul, promotori în înfăptuirea unității naționale

Anul 2018, declarat în Patriarhia Română Anul omagial al unității de credință și de neam și Anul comemorativ al făuritorilor Marii Uniri din 1918, ne oferă prilejul de a evidenția și importanța Sfinților Martiri Brâncoveni, dar și al Ierarhului Martir Antim Ivireanul, atât pentru întărirea conștiinței de neam a românilor și pentru dezvoltarea culturală a țării noastre, cât și pentru reafirmarea actualității paradigmatică a martirajului, pilduitori fiind în acest sens, atât voievodul sfânt, cât și ierarhul martir, chemat de domnitor spre slujirea Bisericii din patria noastră.

Vedem din documentele vremii că, atât familia Sfântului Constantin Brâncoveanu, cât și Mitropolitul Antim Ivireanul, au avut vocație mărturisitoare. Fără preget, prin tot ceea ce au făcut, au vorbit și au scris, aceștia L-au mărturisit pe Hristos, Dumnezeu adevărat și om adevărat. Astfel, emblematice sunt cuvintele pe care Voievodul Sfânt Constantin le-a rostit ca îndemn fiilor săi înainte de mucenicia acestora, consemnate într-o scrisoare adresată dogelui de Veneția de către ambadorul Andrea Memno: „Fiii mei! Iată, toate avuțiile și tot ce am avut, am

pierdut; să nu ne pierdem însă și sufletele! Stați tare și bărbătește, dragii mei, și nu băgați seamă de moarte! Priviți la Hristos Mântuitorul nostru câte a răbdat pentru noi și cu ce moarte de ocară a murit: credeți tare întru aceasta și nu vă mișcați, nici vă clătinați din credința cea pravoslavnică, pentru viața și lumea aceasta!”. Toată viața lui, Voievodul Constantin Brâncoveanu a pus-o în slujba Bisericii, nu doar prin ctitorii de biserici și mănăstiri, sau prin cărțile care s-au tălmăcit și tipărit la porunca și cu cheltuiala acestuia, nu doar prin modelul familiei sale, cu unsprezece copii și cu o soție ce merită, la rândul ei, canonizarea, Doamna Maria Brâncoveanu, ci mai ales prin profunda lui credință și dragoste, exprimate și de cuvintele dinaintea martiriului unuia dintre sfinții lui copii: „Mai bine să mori în legea creștinească, decât să te faci păgân, lepădându-te de Iisus Hristos pentru a trăi câțiva ani mai mult pe pământ!”. Sfântul Constantin Brâncoveanu,

dar și mitropolitul său, Antim, au înțeles că a muri pentru Hristos înseamnă a trăi veșnic întru Împărăția Cerească. Nimic din această lume nu l-a făcut pe dreptul domnitor să se abată de la scopul său ultim, nici avuția, nici iubirea de copii, nici iubirea de soție. A înțeles admirabil că toate se pierd, dacă se leapădă de Hristos și Biserica Sa: „Fiilor, fiți bărbați! Am pierdut tot ce aveam pe astă lume. Nu ne-au mai rămas decât sufletele. Să nu le pierdem și pe ele, ci să le ducem curate înaintea feței Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Să spălăm păcatele noastre cu sângele nostru!”.

Antim Ivireanul, mitropolitul sfânt, fost și episcop al Râmnicului pentru aproape trei ani, ne-a rămas ca pildă de adevărat ierarh, om foarte cult, dar mai ales om de rugăciune, ce a știut să-L slujească pe Dumnezeu atât prin cuvântul rostit și scris, cât și prin culoare, a iubit cu adevărat frumosul dumnezeiesc, încercând să-l ridice și pe om la Acesta, prin toată activitatea sa misionară de rescriere a Cuvântului lui Dumnezeu în inima omului.

Întreaga sa activitate ca ierarh al Bisericii Ortodoxe se poate rezuma la această lucrarea de rescriere a Cuvântului lui Dumnezeu în inimile credincioșilor, străduindu-se, cu timp și fără timp, să-l înalțe pe om la Dumnezeu. Spre aceasta s-a folosit atât de cuvântul rostit în predicile sale insuflate de Dumnezeu, de cuvântul scris în cărțile sale, tipărite prin propriul efort, dar și de cuvântul zugrăvit în culoare, fiind un pictor de icoane iscusit. Moartea sa mucenicească, îndurată pentru că s-a ridicat împotriva turcilor și a primului domn fanariot, a desăvârșit lucrarea sa mărturisitoare, dovedind că ceea ce a învățat el prin cuvinte nu a fost simplă glăsuire, ci cuvinte izvorâte din harul lui Dumnezeu ce sălășluia în inima lui.

Sfântul Antim Ivireanul, ca episcop al Râmnicului, a fost cel care a ridicat cultura râmniceană la o înflorire pe care

nu o mai cunoscuse până atunci, prin aducerea tipografiei la Râmnic, ce va face din orașul Râmnicu-Vâlcea capitala cărții tipărite.

El a fost cel care a pus bazele curentului cultural al școlii râmnicene, curent ce va lucra pentru afirmarea culturală și spirituală, dar și pentru afirmarea identității naționale românești.

Cât a păstorit Eparhia Râmnicului, Sfântul Antim a tipărit 9 cărți, cea mai importantă fiind Tomul bucuriei, cu aproape 800 de pagini, cuprinzând cinci lucrări polemice îndreptate împotriva apusenilor.

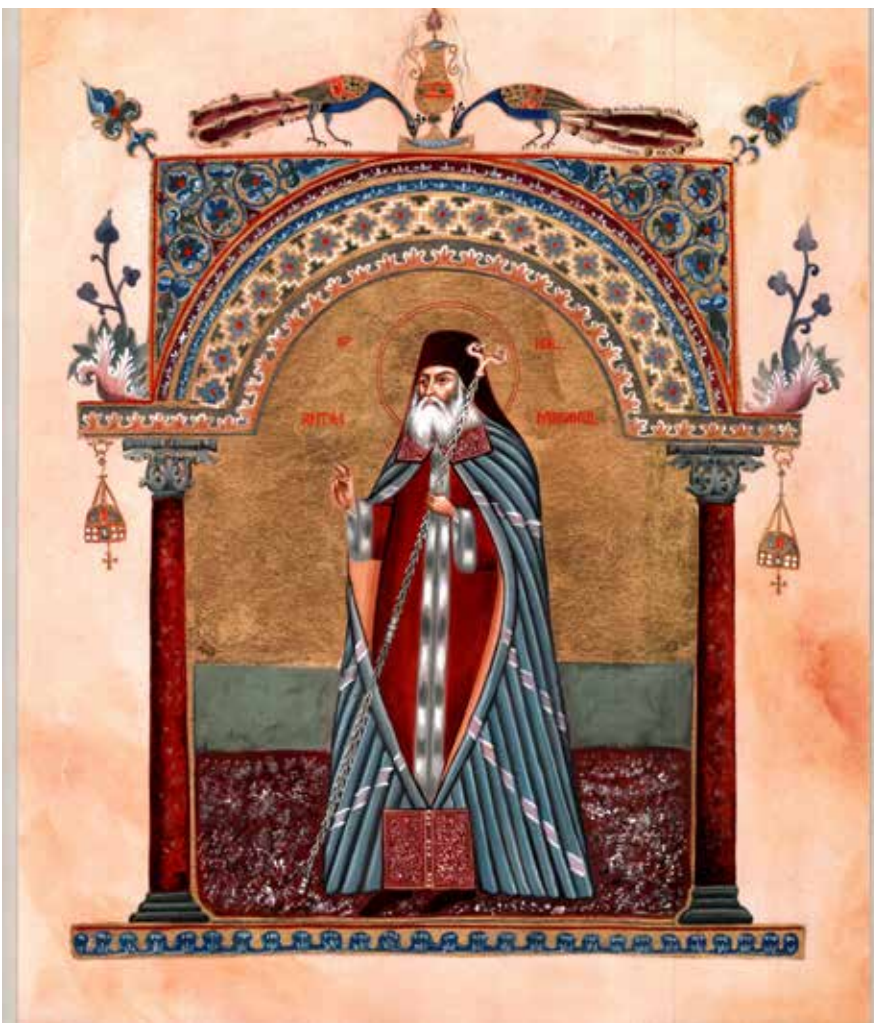
Tipărirea cărților în limba română sau a indicațiilor tipiconale a celor cu text slavon este considerată de Gabriel Ștrempel un adevărat manifest îndreptat împotriva ideii limbilor sacre, care a ținut neamul nostru în ignoranță spirituală sute de ani și primul atac al Sfântului Antim îndreptat contra străinilor ce doreau grecizarea formelor noastre liturgice.

În prefața Bibliei din 1688 Patriarhul

Dositei al II-lea Notaras al Ierusalimului (1669-1707) l-a zugrăvit pe Sfântul Martir Constantin Brâncoveanu ca pe un luminător al întregului popor român: „vrednic de mii de laude ești Măriia ta, care la un norod întreg dai cuvântul lui Dumnezeu, ca oarece luminează fiind până acum supt acoperemânt și o pui în sfeșnic, ca să lumineze celor den ca să ai Bisericii noroade: rumânilor, moldovenilor și ungrovlahilor”.

Deși n-a fost român de neam, prin harul cuvintelor și vieții lui, Mitropolitul Antim a fost iubit și prețuit de poporul nostru, care a văzut în el un adevărat „om al lui Dumnezeu”. În tratatul de Istoria literaturii române (București, 1962, p. 419), redactat de o Comisie a Academiei Române, se arată că „niciodată până atunci nu le-a fost dat celor de față, domn, boieri, episcopi și preoți, să asculte un cuvânt mai cald, mai înălțător, mai poetic, mai elocvent, ca cel pe care georgianul Antim l-a pronunțat în românește. Procedeele sale stilistice, comparațiile și metaforele, imaginile plastice și epitelele îl așază printre marii scriitori ai literaturii noastre medievale”. Mihail Sadoveanu consideră limba vorbită de Antim „poate cea mai frumoasă dintre a tuturor cărturarilor epocii”.

Biserica, prin predică și tipar, a cultivat cu stăruință în sufletele credincioșilor români conștiința că au aceeași origine, ca neam, aceeași limbă neolatină și aceeași credință creștină. Cu alte cuvinte, în cazul neamului nostru, conștiința unității de credință s-a împletit întotdeauna cu aceea a unității de neam sau, mai exact, unitatea de credință a întreținut, a cultivat și consolidat conștiința unității de neam. Unitatea de credință și unitatea de neam erau atât de strâns unite,

încât credința sau „legea”, în limbajul medieval, era numită „românească”.

Atât domnitorul martir, cât și ierarhul sfânt devin pentru noi exemple de urmat, învățându-ne că, fără a ne păstra conștiința de neam, fără a lupta pentru unitatea noastră, fără a păstra nealterată credința noastră ortodoxă pe care am primit-o ca dar suprem de la moșii și strămoșii noștri ne pierdem propria identitate. Biserica dintotdeauna a militat pentru unitatea tuturor oamenilor, dar și pentru salvarea specificității fiecăruia, pentru menținerea identității fiecărui neam în parte.

† VARSANUFIE,
Arhiepiscopul Râmnicului

Coliturghisire arhierească la sărbătoarea Sfinților Martiri Brâncoveni

Sfinții Martiri Brâncoveni: Constantin Voievod cu cei patru fii ai săi, Constantin, Ștefan, Radu și Matei, și sfetnicul Ianache, sunt pentru Mănăstirea Hurezi deopotrivă ctitori și ocrotitori.

Mănăstirea Hurezi, cea mai autentică expresie a sintezei postbizantine în artă, păstrează tabloul votiv, în care apare „dunga cea mare, bătrână și blagorodnă a rodului și neamului său, atât despre tată

cât și despre mumă”, cenotaful gol și racla cu moaștele Sfântului Voievod Constantin Brâncoveanu.

Pelerinul descoperă la Hurezi un ansamblu monahal complex comparabil marilor mănăstiri de la Muntele Athos, construcțiile căpătând un caracter monumental, echilibrat de umbra modelatoare a pridvoarelor și a foișoarelor.

La hramul Mănăstirii Hurezi, Sfânta Liturghie a fost săvârșită de către Înaltpreasfințitul Părinte Dr. Irineu, Arhiepiscop al Craiovei și Mitropolitul Olteniei, împreună cu Înaltpreasfințitul Părinte Teodosie, Arhiepiscopul Tomisului, Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, și Preasfințiii Părinți: Nicodim, Episcopul Severinului și Strehaiei, Andrei, Episcopul Covasnei și Harghitei, Siluan, Episcopul Ortodox Român al Ungariei și Locțiitor al Episcopiei Dacia Felix, și Paisie Lugojanul, Episcop Vicar al Arhiepiscopiei Timișoarei.

În cuvântul de învățătură împărtășit obștii monahale, preoților și pelerinilor prezenți, Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Dr. Irineu a accentuat faptul că „Sărbătoarea Sfinților Mucenici Brâncoveni: Constantin Vodă, Constantin, Ștefan, Radu, Matei și Sfeticul Ianache, ne reunește pe toți în această mănăstire, ctitoria lor, după Praznicul Adormirii Maicii Domnului. Acești sfinți au fost foarte legați de cinstirea Preasfintei

Născătoarei de Dumnezeu. Dumnezeu a rânduit ca sfârșitul lor din lumea aceasta să fie în ziua acestei prăznuiri, nu ca și cum ar întuneca cinstirea Maicii Domnului prin sângele lor, prin tristețea morții lor, ci au înnobilat și mai mult această prăznuire a Maicii Domnului întrucât sufletele lor au fost date în mâna lui Dumnezeu, iar Mântuitorul Hristos, Cel Care a primit sufletul Preacuratei Sale Maici și a înfiat-o și a ridicat-o la ceruri, Acela a primit și sufletele sfinților martiri și i-a așezat în ceata mucenicilor, mărturisitorilor lui Dumnezeu, în lumea aceasta și în ceruri. Dumnezeu i-a pregătit pe sfinții martiri și i-a înzestrat cu daruri deosebite pentru ca ei să înțeleagă cât de bun este Domnul. Au gustat din această fericire cerească, au primit arvuna și apoi au luat cununa cea neveștejită a Împărăției cerurilor, pentru că darurile Duhului Sfânt se lucrează, se dezvoltă în sufletele sfinților mucenici în așa fel încât zidirea lui Dumnezeu rezistă ca o casă construită pe stâncă. Frumusețea sufletelor acestor sfinți s-a arătat încă din viața lor și apoi

Dumnezeu i-a chemat la înălțimea de unde ei să proclame cuvântul lui Dumnezeu”.

Înaltpreasfinția Sa a subliniat vocația mărturisitoare a Sfinților Brâncoveni, dar și actualitatea vieții acestora ca pildă de urmat în societate: „Sfinții Martiri Brâncoveni sunt în fața acelor care priveau osânda lor, moartea lor, adevărații oameni, pentru că numai omul adevărat privește către cer, numai omul adevărat nu este încovoiat asupra patimilor și asupra păcatelor trupești. Ei sunt singurii oameni care dovedesc că lumea aceasta nu

se închide într-un mormânt banal, întunecat. Lumea aceasta este deschisă spre împărăția cerurilor, întrucât aici suntem numai pentru câțva timp, iar dincolo este viața cea fericită, unde nu este întristare, nici suspin.

Sfinții Martiri și-au asumat jertfa pentru că s-au împărtășit cu adevărat de Mântuitorul Hristos, atât prin rugăciune, cât și prin Sfânta Împărtășanie, iar Sfânta Împărtășanie este medicamentul nemuririi, hrana cea vie.

Sfinții Martiri sunt împreună cu Mântuitorul Hristos pentru că mărturisirea lor, cuvintele pe care le-au rostit în momentul acela, că sunt creștini, acelea sunt cuvintele Duhului. Sfinții Martiri Brâncoveni sunt modele de unitate națională, modele de învățătură, de viață, de frățietate, pentru că avem nevoie, în aceste timpuri, de mai multă iubire, mai multă frățietate, mai multă înțelegere. Cu Sfinții Martiri Brâncoveni suntem întotdeauna ocrotiți de Dumnezeu, pentru că ei, împreună cu toți Sfinții români, se roagă pentru poporul acesta. Dacă ei au primit harul atâta vreme cât au lucrat pentru mântuirea lor și acest har s-a îmbogățit, a rodit în interiorul lor, cu atât mai mult acest har se află în sfintele moaște și în icoanele sfinților.

Așadar, în această zi de sărbătoare, îi cinștim pe sfinți, îi laudăm, îi preamărim, cerem rugăciunile lor, cerem toată participarea lor și toată grija lor să se îndrepte asupra noastră,

„Pre alt Constantin și acum au rădicat, și la nume și la faptă asemenea cu acela”

„În monarhia culturală a Brâncoveanului, ce purta, nu mai puțin, cu sine germenii unei concepții moderne asupra cârmuirii statului, patronajul asupra acestui Orient dominat cândva de cetatea lui Constantin cel Mare, năzuia să reînvie, pe tărâm eclesiastic mai ales, ceva din splendoarea Bizanțului”, remarca Acad. Răzvan Theodoreescu.

iar noi le făgăduim în aceste altare sfinte, în aceste mănăstiri, că ne vom întoarce acasă și vom fi mai buni, mai iertători, mai iubitori”.

În încheiere, Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, a mulțumit Înaltpreasfințitului Părinte Dr. Irineu și celorlalți ierarhi care au participat la hramul Mănăstirii Hurezi, autorităților centrale și locale, preoților, monahilor, monahiilor și închinătorilor prezenți la Sărbătoarea Sfinților Martiri Brâncoveni.

Cinstirea acordată „celor întocmai cu apostolii” de către Sfântul Constantin Brâncoveanu s-a manifestat prin împlinirea, într-o varietate de forme de exprimare a cultului celor doi mari apărători ai credinței, a unei ample lucrări culturale și misionare încununată prin ctitoria bisericii „Sfinților Împărați Constantin și Elena” a Mănăstirii Hurezi.

Dacă Sfântul Împărat Constantin cel Mare, cel care a primit Taina Sfântului Botez spre sfârșitul vieții, este cinstit „întocmai ca Apostolii”, Sfântul Voievod Constantin Brâncoveanu, primind botezul sângelui, rămâne un mărturisitor al credinței care, prin purtare creștină și lucrarea virtuților, renunță la cele pământești pentru a atinge treapta sfințeniei, un Principe al culturii noastre, cunoscător al științelor și artelor, dar și un iubitor al păcii pe care, cu abilitate, a căutat-o și păstrat-o spre slava lui Dumnezeu și propășirea Bisericii.

Sărbătoarea cinstirii Icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Smolenskaia”, de la Mănăstirea Surpatele

Sărbătoarea cinstirii Icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Smolenskaia”, a adunat duminică, 1 iulie, poporul lui Dumnezeu la Mănăstirea Surpatele, unde Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, a săvârșit Sfânta Liturghie și a binecuvântat obștea monahală, pe credincioșii și pelerinii prezenți.

Cinstirea icoanelor făcătoare de minuni care, prin rânduiala lui Dumnezeu au fost așezate spre binecuvântare și spre ocrotirea mănăstirilor și a credincioșilor din ținutul Olteniei de sub munte, arată credința permanentă a ierarhilor, preoților, viețuitorilor mănăstirilor și credincioșilor care au învățat lângă bisericile și mănăstirile închinat Maicii Domnului să împlinească cuvântul Evangheliei și să mărturisească ajutorul și mila lui Dumnezeu revărsate prin rugăciunile și mijlocirile sfinților.

În omilia rostită la pericopa evanghelică a duminicii, Înaltpreasfinția Sa i-a încredințat pe cei prezenți de marea milostivire a lui Dumnezeu față de oameni, cărora le-a oferit

tămăduire bolilor sufletești și trupești: „am ascultat citindu-se un fragment din Sfânta Evanghelie în care se face relatarea vindecării unui demonizat din ținutul Gadarei sau al Gherghesenilor, o cetate care se afla pe malul Lacului Ghenizaret, însă de cealaltă parte a mării și de cetatea Capernaum, cetate socotită a fi „casa Domnului”.

Din această pericopă aflăm că în cetatea Gherghesa se afla un demonizat și era o priveriște îngrozitoare pentru că el locuia în morminte și ataca pe cei care veneau pe drumul care trecea pe lângă aceste morminte.

Dumnezeirea Mântuitorului se descoperă după ce mai înainte, potolind furtuna pe mare, Își descoperise puterea asupra naturii. Acum, când a ajuns la locul unde sălășluia acest om posedat, îi poruncește să iasă din mormânt, iar demonilor care erau în el le spune să iasă. Demonii, care se definesc a fi legiune, adică o sută, Îl recunosc a fi Fiul lui Dumnezeu și-L întreabă: Ce ai cu noi, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, de ce ne chinuiești înaintea de vreme?”

Ei știau că vor fi judecați de Dumnezeu pentru toate relele și toate ispitele pe care le-au adus

peste oameni, dar și pentru faptul că au căutat să-i facă pe oameni să se lepede de Dumnezeu, să cadă de la credința în Dumnezeu, conștienți fiind de faptul că va fi un loc care se numește iad, unde ei vor fi muncii, iar muncile vor fi veșnice, și-L întreabă pe Mântuitorul: „De ce ne chinuiești înainte de vreme?”

L-au rugat pe Mântuitorul să-i lase să intre într-o turmă de porci, iar când au intrat în porci, aceștia s-au aruncat în Marea Galileii și s-au înecat. Rugându-se lui Dumnezeu, diavolii arată că sunt conștienți de puterea lui Dumnezeu.

În Pateric, aflăm că la Sfântul Antonie a venit un diavol și l-a întrebat: „oare pentru mine mai există mântuire?”. Sfântul Antonie,

necunoscând că acesta este diavol, i-a zis: „vino peste trei zile și-ți voi spune ce trebuie să faci!”. În cele trei zile în care s-a rugat, sfântul a aflat că este diavol, iar atunci când a venit la el, i-a spus: „deși postești, deși te rogi, dacă vrei să te mântuiești să spui așa: Doamne, eu sunt începătorul răutății și te rog să mă ierți pentru tot ceea ce am făcut”. Diavolul n-a suportat acest fapt de a se smeri înaintea lui Dumnezeu și s-a făcut pucioasă, plecând de la fața sfântului. În altă pericopă, Mântuitorul ne învață că diavolii pot fi alungați prin post și prin rugăciune, dar mai ales prin smerenie. De nimic nu se tem diavolii decât de smerenia noastră. Atunci când se arătau în chip de lumină unor sfinți și le spuneau acestora „ca tine nu mai este un alt om pe pământ”, smerenia sfântului, adeverită prin cuvântul: „nu este om mai păcătos decât mine pe fața pământului”, îi alunga pe diavoli.

Locuitorii acestei cetăți, Gadara, nu au mulțumit Mântuitorului, ci, din contră, s-au înfricoșat și L-au rugat să plece de la ei. S-au înfricoșat pentru că încălcau Legea lui Moise, care, în cartea Deuteronom, rânduse consumarea cărnii animalelor care erau rumegătoare și aveau copita despicată. Porcul era socotit a fi un animal necurat, iar acești locuitori creșteau porci pentru a-i vinde soldaților romani care-i stăpâneau.

Din această evanghelie învățăm cât de mare este mila lui Dumnezeu pentru neamul omenesc și, mai ales, pentru cei care-I cer ajutorul. Apoi, învățăm că diavolii pot fi alungați prin post, prin rugăciune, prin smerenie”.

Chiriarhul Râmnicului a vorbit în continuare despre cinstirea Icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului, numită Smolenskaia, „adusă aici, la Mănăstirea Surpatele, de către o maică Antonina, care a fost dată de ascultare la o altă mănăstire, nu foarte departe de aceste ținuturi ale Olteniei de sub munte.

Acolo, în podul unei clădiri părăsite, a găsit această icoană pe care a curățit-o și a început să se roage Maicii Domnului. Când s-a întors la Mănăstirea Surpatele a așezat-o în chilia ei și trăia în îndelungi privegheri, rugându-se Maicii Domnului. A primit mângâiere, pentru că Maica Domnului a început să plângă cu lacrimi bine mirositoare, arătându-se a fi vindecătoare de boli, ocrotitoare a mănăstirii și grabnic ajutătoare tuturor celor care se roagă cu credință înaintea ei, primind tămăduire bolilor sufletești și trupești. Rânduiala așezării acestei icoane în Mănăstirea Surpatele și vindecările săvârșite înaintea ei, ne încredințează de dragostea și purtarea de grijă a lui Dumnezeu”.

Priveghere de toată noaptea la Sărbătoarea Cinstirea Icoanei Maicii Domnului „Prodromița”

Catedrala Arhiepiscopală a fost timp de o noapte loc de pelerinaj pentru preoți, monahi, monahii, credincioși și pelerini cu prilejul sărbătorii Cinstirea Sfintei Icoane a Maicii Domnului Prodromița de la Muntele Athos. La acest moment duhovnicesc slujba a fost săvârșită de Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, înconjurat de soborul de preoți din care au făcut parte părinți consilieri, stareți și slujitori ai mănăstirilor din Arhiepiscopia Râmnicului.

Icoana Maicii Domnului *Prodromița* (*Înainte-mergătoarea*) a fost cinstită în mod deosebit întrucât, începând cu anul 2015, la inițiativa și cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie, o copie a acestei icoane a fost așezată în Catedrala Arhiepiscopală spre închinare, cinstire și binecuvântarea credincioșilor.

Există tradiția în Sfântul Munte Athos ca la marile sărbători să se officieze Privegherea de toată noaptea. Pentru cinstirea icoanelor făcătoare de minuni ale Maicii Domnului ce

sunt așezate în Catedrala Arhiepiscopală și în mănăstirile din Arhiepiscopia Râmnicului, Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie a rânduit ca, în mănăstirea care păstrează icoana sărbătorită, să fie săvârșită rânduiala de la Sfântul Munte Athos cu slujba Privegherii de toată noaptea, în cadrul căreia se oficiază Vecernia, Litia, Utrenia, Acatistul, Ceasurile și Sfânta Liturghie. „Privegherea” este nevoința duhovnicească de a dedica timpul nopții sau o parte din acest timp rugăciunii sau contemplației.

Icoana Maicii Domnului Prodromița este o icoană făcătoare de minuni „nefăcută de mână omenească”, din tezaurul Schitului românesc Sfântul Ioan Botezătorul – Prodromu de la Sfântul Muntele Athos.

Istoria acestei icoane începe în anul 1863, în timpul lucrărilor de construire ale Schitului Prodromu de la Muntele Athos, când cuvioșii ctitori Nifon și Nectarie căutau un iconar care să zugrăvească pe lemn o icoană a Maicii Domnului cu totul deosebită, așa cum aveau

toate mănăstirile de la Sfântul Munte. În plus, ei cereau condiții stricte pentru cel care se va angaja la executarea lucrării, precum curăția trupească și sufletească, spovedania la duhovnic, post și rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu pe toată durata lucrării. Cu ajutorul lui Dumnezeu, cuvioșii Nifon și Nectarie îl găsesc pe iconarul Iordache Nicolau din Iași, om bătrân și credincios, care se supune cu evlavie rânduielilor celor doi călugări și, în anul 1863, se apucă de lucru.

Iconarul a început lucrarea la Mănăstirea Bucium din Iași, care era pe atunci metoc al Schitului Prodromu, iar în câțva timp a terminat de pictat veșmintele și celelalte părți ale icoanei, lăsând ca Sfintele Fețe (cea a Maicii Domnului și cea a Pruncului Iisus), să le picteze la sfârșit, după cum este tehnica picturii tradiționale de icoane. După ce a terminat de zugrăvit cum s-a priceput mai bine veșmintele și fondul icoanei, a început să lucreze la Sfintele Fețe silindu-se cu toată priceperea, însă în mod inexplicabil Sfintele Fețe ale Fecioarei Maria și Pruncului Iisus din brațele ei nu puteau fi zugrăvite, iar icoana a rămas nedesăvârșită.

Deși era un pictor cu experiență, speriat și mâhnit că poate și-a uitat meșteșugul, bătrânul iconar a acoperit icoana, a încuiat atelierul și a amânat lucrul pentru a doua zi. În dimineața următoare însă, a descoperit icoana desăvârșită pictată, cu fețele luminoase și pline de dumnezeiesc har, fără să înțeleagă, însă, cum se petrecuse această minune. Înfricoșat de aceste întâmplări el a lăsat și o mărturie scrisă, care se găsește la Schitul Prodromu, un document datat 29 iunie 1863, care reprezintă mărturia iconarului Nicolau Iordache și iscălită cu propria sa mână: Eu, Iordache Nicolau, zugrav din târgul Iașilor,

am zugrăvit această sfântă icoană a Maicii Domnului cu însăși mâna mea, la care a venit o minune: după ce am isprăvit veșmintele, după meșteșugul zugrăvirii mele, m-am apucat să lucrez fețele Maicii Domnului și a lui Iisus Hristos. Privind eu la chipuri, cu totul a ieșit din potrivă, pentru care foarte mult m-am mâhnit, socotind că mi-am uitat meșteșugul. A doua zi, după ce m-am sculat, am făcut trei metanii înaintea Maicii Domnului, rugându-mă să-mi lumineze mintea, să pot isprăvi sfânta ei icoana. Când m-am dus să mă apuc de lucru, am aflat chipurile drese desăvârșit, precum se vede. Văzând această minune, n-am mai îndrăznit a-mi pune condeiul, fără numai am dat lustrul cuviincios, deși o greșeală a fost aceasta că am dat lustru la o asemenea minune.

Dimensiunile icoanei sunt de 100/70 cm. Chipul Maicii Domnului și al Pruncului Iisus au culoarea galbenă, nuanța de galben a grâului. Există mărturii că Sfintele Fețe se schimbă, uneori întunecându-se, alteori luminându-se.

De-a lungul timpului au fost făcute câteva copii, dintre care unele au rămas în Sfântul Munte, iar altele au fost trimise în România, toate fiind făcătoare de minuni.

„Sfântul Prooroc Ilie rămâne un model de pustnic și de ascultare a poruncilor lui Dumnezeu”

Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, a binecuvântat la sărbătoarea Sfântului Prooroc Ilie Tesviteanul, obștea Mănăstirii Pahomie și pelerinii prezenți la Sfânta Liturghie din ziua hramului.

Loc de sihăstrie, ctitorirea vechiului schit rămâne în tradiția monahală a Olteniei de sub munte drept locul în care, prin purtarea de grijă a lui Dumnezeu, în pustietatea masivului Buila a fost salvată viața monahului Pahomie (banul Barbu Craiovescu), ctitorul Mănăstirii Bistrița.

În cuvântul de învățătură împărtășit obștii monahale și pelerinilor, Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Varsanufie a arătat că „dintru început biserica vechiului schit a fost

așezată sub ocrotirea Sfântului Prooroc Ilie Tesviteanul întrucât acesta rămâne un model de pustnic dar și de ascultare a poruncilor lui Dumnezeu, pe care le-a împlinit aducând poporul lui Israel de la închinarea idolatră la cinstirea Dumnezeului Celui Viu, căci „cuvântul lui ca făclia ardea” (Isus Sirah XLVIII, 1).

Sfântul Ilie este podoaba proorocilor, iar viața sa este pentru noi un model de cumpătare, un model de urmare a credinței celei drepte. Minunile sale au izvorât din rugăciunea curată, însoțită de postire. Sfântul Apostol Iacob spune că „era om, cu slăbiciuni asemenea nouă, dar cu rugăciune s-a rugat ca să nu plouă și nu a plouat trei ani și șase luni. Și iarăși s-a rugat și cerul a dat ploaie și pământul a odrăslit roada sa” (Iacob V, 17).

„Înger în trup” prin curăție și sfințenia vieții, el este model al monahilor pentru că, la pârâul Cherit, unde „corbii îl hrăneau, iar apă bea din pârâu” (III Reg. XVII, 3-7), a ales pribegia și sărăcia vieții, însă, în singurătate, s-a rugat lui Dumnezeu nu doar pentru sine, ci pentru întoarcerea poporului la credință în vremea regelui idolatru Ahab (sec. IX î.Hr.) și a soției acestuia, Isabela. A mijlocit apoi înaintea lui Dumnezeu pentru fiul văduvei din Sarepta Sidonului și, de asemenea, pentru cei care erau chinuiți de secetă, atât oameni cât și animale. A ascultat Dumnezeu rugăciunea lui pentru că, mai înainte, el însuși s-a arătat a fi ascultător întru totul față de Dumnezeu, statornic în credință, fiind răsplătit cu simțirea miresmei

harului lui Dumnezeu și ridicarea cu trupul la cer.

Și cei ce viețuiesc astăzi în mănăstiri și sihăstrie, asemenea Sfântului Prooroc Ilie la râul Cherit, sunt datori să-i poarte în rugăciuni pe cei din lume, pe cei aflați în nevoi și ispite, ca Dumnezeu să-și reverse mila Sa cea bogată asupra tuturor celor aflați în necazuri.

Urmând modelul vieții Sfântului Prooroc Ilie, să păstrăm curajul mărturisirii lui Dumnezeu în fața închinărilor idolatre, încredințându-ne că Dumnezeu nu întoarce fața Sa de la cei ce-L iubesc pe Dânsul”, i-a îndemnat Înaltpreasfinția Sa pe toți cei prezenți la hramul Mănăstirii Pahomie.

„Credința este legătura vie a omului cu Dumnezeu”

Duminică, 5 august, Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, a săvârșit Sfânta Liturghie la Parohia Sutești din Protopopiatul Drăgășani.

În cuvântul de învățătură împărtășit celor prezenți, Înaltpreasfinția Sa a tâlcuit pericopa evanghelică a duminicii, „Vindecarea lunaticului”, arătând că dreapta credință este cea păstrată de la Mântuitorul Hristos prin Sfinții Apostoli și mărturisită continuu de Biserică: „Sfântul Ioan Damaschin ne învață că „*auzind dumnezeieștile Scripturi, credem în învățătura Duhului Sfânt. Credința se desăvârșește prin toate cele legiuite de Hristos, este invederată prin fapte, este cucernică și împlinește poruncile Aceluia Care ne-a reînnoit. Necredincios este acela care nu crede potrivit Predaniei Bisericii sobornicești sau acela care are părtășie cu diavolul prin fapte urâte.*

Pentru Sfântul Apostol Pavel, „credința este încredințarea celor nădăjduite, dovedirea lucrurilor celor nevăzute” (Evrei XI,1), o arvună a darurilor din împărăția lui Dumnezeu. Prin harul lui Dumnezeu, credința își poate vâdi roadele sale, după Sfântul Ioan Gură de Aur: „...strădania omului nu e îndestulătoare, dacă omul nu se bucură de ajutorul cel de sus, însă nu câștigăm nimic de pe urma ajutorului de sus dacă nu ne străduim. Din acestea două se împletește virtutea: din ajutorul cel de sus și din strădania noastră”. De aceea, credința se mărturisește în comuniune, în casa lui Dumnezeu. Această comuniune s-a născut la Cina cea de Taină când Mântuitorul a stat împreună cu ucenicii Lui, devenind un model de trăire. După Înviere, ucenicii L-au așteptat

pe Domnul în foișorul din Ierusalim și tot în comuniune erau Sfinții Apostoli atunci când S-a pogorât Sfântul Duh peste ei și au început să propovăduiască Evanghelia.

Credința trebuie să o mărturisim prin faptele noastre. Mântuitorul spune în pericopa evanghelică: *dacă veți avea credință în voi cât un grăunte de muștar, veți zice muntelui acestuia: Mută-te de aici dincolo, și se va muta; și nimic nu va fi vouă cu neputință (Matei XVII, 20).*

Și Sfântul Apostol Pavel face referire la credința care poate muta munții (I Corinteni XIII, 2), însă ne statornicim în credință pentru că devenim părtași la Învierea lui Hristos. Credința este așadar legătura vie a omului cu Dumnezeu, devenind o „putere de legătură care înfăptuiește unirea desăvârșită, nemijlocită și mai presus de fire a celui ce crede, cu Dumnezeu Cel crezut”, după cum ne încredințează Sfântul Maxim Mărturisitorul.

Credința trebuie să fie „lucrătoare prin iubire” (Galateni V,6), iar perioada postului este o perioadă de înnoire, de luminare a sufletului, dar și de mărturisire, prin faptele noastre, a iubirii față de Dumnezeu și față de semenii noștri”, a încheiat Înaltpreasfinția Sa.

Slujire arhierească la Parohia Adormirea Maicii Domnului - Ocnele Mari

Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, a săvârșit, duminică, 12 august, Sfânta Liturghie la Biserica „Adormirea Maicii Domnului” din orașul Ocnele Mari, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi.

În cuvântul de învățătură împărtășit celor prezenți, Înaltpreasfinția Sa a subliniat că „Dumnezeu aşază iertarea aproapelui drept măsură a propriei

noastre cereri adresate lui Dumnezeu: „Când vă rugați, iertați orice aveți împotriva cuiva, ca și Tatăl vostru Cel din ceruri să vă ierte vouă greșelile voastre” (Marcu XI, 25), pentru că în rugăciunea Tatăl nostru, fiecare dintre creștini să își asume actul de iertare a aproapelui său: „și ne iartă nouă greșelile, precum și noi iertăm greșelilor noștri”. În Pateric, Avva Agaton ne atrage atenția că „mâniosul, măcar de va scula vreun mort, nu este primit la Dumnezeu”, însă pentru Sfântul Ioan Gură de Aur „adevărata cale a iertării, este a nu ține minte răul”.

Pilda din Evanghelia acestei duminici ne arată că Dumnezeu este de-a pururi iertător și ne împărtășește darurile Sale cele bogate deși nu întotdeauna aducem darul nostru la biserică iertați fiind cu toți cei apropiați nouă. Acest fapt trebuie să determine schimbare în viața noastră pentru a avea disponibilitatea de a-l ierta pe aproapele nostru în orice împrejurare în care ne-ar putea greși”, a încheiat Chiriarhul Râmnicului.

La final, Înaltpreasfinția Sa i-a binecuvântat pe credincioșii care au participat la Sfânta Liturghie.

„Maica Vieții s-a mutat la viața cerească, la comuniunea cu Dumnezeu Cel veșnic”

„**M**aica Domnului este mijlocitoarea rugăciunilor noastre și ocrotitoarea tuturor celor care îi cer ajutorul”, a subliniat Înalt-preasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, la Mănăstirea Frăsinei, la Sărbătoarea Adormirii Maicii Domnului.

„Maica Domnului s-a mutat cu sufletul la viața cerească, iar apoi cu trupul, către Tronul Preasfintei Treimi, de unde neconținut înalță rugăciuni înaintea Fiului Său pe Care L-a născut, înalță rugăciuni înaintea Duhului Sfânt, Care a umbrit-o pe ea la „începutul mântuirii noastre și arătarea tainei celei din veac” și înalță rugăciuni înaintea Tatălui, Care a ales-o să fie mama Fiului Său. De aceea, nu se cuvenea ca trupul ei, unde, ca din porfiră S-a țesut Trupul Mântuitorului Hristos, Cel Care a biruit moartea prin Înviere și S-a înălțat cu Trupul la Cer, să fie dat stricăciunii. „Cuvântul Cel născut din ea a mutat-o întreagă la Sine Însuși și a binevoit ca ea să viețuiască și să fie împreună cu El pururea”, arată Sfântul Simeon Metafrastul.

Fiind Maica Vieții, izbăvește din moarte sufletele noastre, pentru că este ocrotitoarea întregului neam omenesc și, în mod aparte, ocrotitoarea familiilor, a mamelor și a copiilor, a monahilor și a

monahiilor cărora s-a făcut pildă de aleasă viețuire, de ascultare prin împlinire a poruncilor lui Dumnezeu, fiind deodată maică și pururea fecioară, sfințindu-și viața și îndemnându-ne pe fiecare dintre noi să împlinim chemarea lui Dumnezeu către sfințenie.

La Adormirea Maicii Domnului, „cerurile și oștirile îngerilor s-au cutremurat prin urcușul sufletului, iar mai apoi al trupului Preasfintei și Fericitei Fecioare, iar pământul a fost sfințit prin purtarea ei pe pământ și prin punerea în mormânt. Toate văzduhurile și toate făpturile au primit har prin vederea și prin bunătatea ei nevăzută și neîncetată; tot pământul și toate cetățile și toate sufletele credincioșilor s-au umplut și au sporit prin lucrarea neîncetată a minunilor ei și prin vindecările și bunătățile nenumărate pe care Sfânta, Maica lui Hristos, le arată peste fiecare”, ne învață Sfântul Maxim Mărturisitorul.

Sunt nenumărate minunile pe care Maica Domnului le săvârșește, iar canonul sărbătorii ne arată că acestea sunt „ca picurii ploii și ca nisipul mării”. Minunile Maicii Domnului ne încredințează că este grabnic ajutoare, îmbrățișarea celor nemângâiați, nădejdea celor dez-nădăjduiți, călăuzitoarea vieții tuturor celor rătăciți și izbăvirea celor din primejdii”, a încheiat Înaltpreasfinția Sa.

Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie a așezat o copie a Icoanei Maicii Domnului „Ierusalimitissa” la Mănăstirea Înălțarea Sfintei Cruci - Budești

Chiriarhul Râmnicului a săvârșit Sfânta Liturghie înconjurat de un sobor de preoți și diaconi, la slujbă fiind prezenți stareți și starețe ale mănăstirilor din Arhiepiscopia Râmnicului, credincioși și pelerini care își așază nădejdea în mijlocirea și ocrotirea Maicii Domnului.

La inițiativa și cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, o copie a Icoanei Maicii Domnului Ierusalimitissa a fost așezată, miercuri, 28 august, în biserica Mănăstirii Înălțarea Sfintei Cruci și Sfânta Maria Egipteanca din localitatea Budești.

În cuvântul de învățătură adresat, Înaltpreasfinția Sa a arătat legătură tainică dintre Maica Domnului și Sfânta Cruce, pentru că „Maica Domnului a stat împreună cu Sfântul Apostol Ioan înaintea Crucii pe care Mântuitorul era răstignit, devenind maică duhovnicească a celor care își asumă purtarea Crucii. Maica Domnului aduce bucurie și comuniune, iar Icoana Ierusalimitissa devine odor de neprețuit a noii mănăstiri, dar și a obștii monahale și a pelerinilor. Icoana este o reproduce fidelă, în mărime naturală, a celei de la Ierusalim, atât în ceea ce privește pictura, cât și ferecătura realizată din argint aurit”.

„Nu te neliniști, te voi ajuta eu, căci Fiul meu este Împărat”, sunt cuvintele mărturisite de Sfântul Paisie Aghioritul în urma unei minuni pe care acesta o trăise, iar Înaltpreasfinția Sa a așezat mărturia sfântului în inimile credincioșilor, arătându-o a fi pururea ajutătoare și rugătoare nebiruită.

Tineri în taberele Bisericii

Taberele pentru copii și tineri oferă o alternativă creștinească de petrecere a vacanțelor de vară, reprezentând și o modalitate de realizare a unei bune apropieri și colaborări între parohii, un mod de răsplătire a copiilor merituoși participanți la activitățile școlare și extrașcolare pe teme religioase, un sprijin pentru copiii proveniți din familii monoparentale sau a căror părinți sunt plecați în străinătate, o șansă pentru copiii din familii cu posibilități materiale reduse de a fi prezenți într-o tabără.

Și în această vară, cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, copiii din mai multe parohii ale Eparhiei Râmnicului au participat, cu sprijinul Sectorului Învățământ și Activități cu tineretul, în tabere și pelerinaje inițiate, organizate sau susținute de Biserică.

O tabără religioasă este prilejul pentru tineri de a se apropia de Dumnezeu și a învăța lucruri folositoare vieții. Participanții se implică în acțiuni catehetice, studii biblice, cântări, jocuri, drumeții, foc de tabără, convorbiri duhovnicești. Tabăra creștină are ca scop dezvoltarea în rândul tinerilor a obiceiurilor ortodoxe, ca într-o mare familie creștină: cu rugăciune de dimineață, de seară sau înainte de masă, cu dezbateri pe diferite teme teologice și participare la Sfânta Liturghie.

Tinerii participanți au avut posibilitatea să descopere frumusețea spiritualității și arhitecturii bisericilor și mănăstirilor din Arhiepiscopia Râmnicului în cadrul pelerinajelor și vizitelor tematice la mănăstirile Cozia, Turnu, Ostrov, Stânișoara, Hurezi, Bistrița, Dintr-un Lemn, Govora și Surpatele, la bisericile în stil brâncovenesc din orașul Horezu. Totodată, au fost vizitate Salina de la Ocnele Mari, Peștera Sfântul Grigorie și Peștera Urșilor de pe Cheile Bistriței, dar și alte obiective turistice reprezentative.

Tabără Națională la Mănăstirea Bistrița

În perioada 26-31 august, la Mănăstirea Bistrița din Arhiepiscopia Râmnicului s-a desfășurat cea de-a treia ediție a Taberei Naționale pentru tineri *Tradiție și noutate*.

Taberele naționale sunt organizate din dorința familiarizării tinerilor cu specificul fiecărei zone a României precum și crearea, la nivel național a unei rețele de tineri care să poată să fie implicați în coordonarea activităților de voluntariat în eparhiile din care provin și promovarea responsabilității speciale în rândul tinerilor.

În cadrul taberei, tinerii au participat la ateliere de olărit, au vizitat Culele de la Măldărești, Muzeul Județean de Istorie *Alexandru Sacerdoțeanu*, au mers în pelerinaj la mănăstirile Hurezi, Arnota, Govora, Dintr-un Lemn și Surpatele, și au participat la workshop-urile *Contribuția Bisericii la cultivarea conștiinței naționale și Rolul și importanța Bisericii în societatea actuală*.

Pentru tineri, atitudinea Bisericii trebuie să rămână cea a dialogului, întrucât este necesară evaluarea realităților actuale și propunerea unor mijloace de pastorație a tinerilor care să suscite interes, să determine motivație de a participa la dialog și de a se integra în proiectele propuse dar, mai ales, pe lângă partea informativă, să determine o formare a caracterului prin asumarea unor valori și transformarea acestora în virtuți.

În cadrul discuțiilor purtate, ca dimensiuni fundamentale ale pastorației tinerilor au fost reafirmate următoarele principii: se adresează tinerilor; se realizează împreună cu tinerii; se realizează de către tineri; se realizează pentru tineri. Întrucât preotul nu poate să facă singur totul, este necesară colaborarea cu școala, cu reprezentanții instituțiilor de cultură, autorități locale care să sprijine proiectele parohiei.

Tabăra afirmă libertatea tânărului

Interviu cu Alexandra Tudor, participant la Tabăra Tradiție și noutate

Suntem, iată, la o nouă Tabără Tradiție și noutate, tabără care a devenit deja o permanență în perioada de vară, după trei ani, iar mulți dintre participanții la edițiile anterioare revin și în acest an. Ce te motivează să participi la o tabără a Bisericii?

Cred că tabăra afirmă libertatea tânărului de a-și petrece timpul într-un spațiu în care redescoperim rolul disciplinei și bucuria ajutorării semenului, regăsim liniștea interioară în momentul de rugăciune, în care manifestăm toleranță și respect față de ceilalți participanți, devenim creativi, găsind răspunsuri ale unor gânduri și frământări interioare. Întrucât participanții provin din județe diferite, tabăra reușește într-un mod discret, dar extrem de eficient, să-i ajute pe tineri să depășească anumite bariere de comunicare, de ordin etnic ori social.

Mai sunt astăzi bariere de comunicare? Suntem în epoca social-media: facebook, instagram, WhatsApp, Twitter ...

Comunicarea în online îți lasă impresia că te poți exprima liber, însă cred că îți și „mutează”, sper ca termenul să nu fie prea dur, într-un

fel viața, atunci când îți exprimi gândurile, îngrijorările, căutările, apăsările doar în modul acesta. Sunt foarte mulți oameni care sunt extrem de activi în online și destul de reținuți în relațiile cu ceilalți. Nu putem generaliza, însă rămân la părerea că tinerii trebuie să petreacă mai mult timp discutând cu părinții, frații, prietenii, să aibă un duhovnic căruia să-i încredințeze tainele ascunse ale sufletului, să poată anticipa tristețea și suferința celorlalți. Vorbim despre bunătate și solidaritate, despre nevoia de a lua atitudine, însă solidaritatea nu se poate rezuma la un mesaj în online. Trebuie să-i sprijinim pe ceilalți atunci când au nevoie în mod real de prietenia noastră.

Simți nevoia de afirmare a statutului de partener social?

Da. Se poate spune și așa, pentru că suntem percepuți de multe ori doar din perspectiva a ceea ce urmează să devenim, însă și în perioada aceasta putem face lucruri extraordinare. Înveți bine, ești ascultător, nu ieși din tipare, nu faci probleme, este extraordinar. Dacă ai inițiative care „sparg” tiparele, ești văzut poate cu o simpatie rezervată sau, nu de puține ori, ca un rebel.

Din păcate, încă nu avem o structură foarte bine organizată în zona activităților de voluntariat. Demersurile inițiale sunt întotdeauna lăudabile, încrezătoare, cu proiectarea unor rezultate de-a dreptul

fabuloase, însă multe dintre acestea sunt confiscate de anumite interese economice sau avantaje sociale ale unuia sau altul dintre lideri.

În acest context, împlinește tabăra această nevoie a activităților de grup?

În tabără îți poți manifesta creativitatea în cadrul atelierelor, îți asumi responsabilități, trebuie să fii tolerant și cooperant față de ceilalți participanți, pentru că desfășurăm activități comune, mâncăm împreună, mergem în drumeții sau pelerinaje. De exemplu, jocul, aici, nu este doar pentru divertisment. Implică atenție, concentrare și capacitate de reacție, te ajută să-ți descoperi limite pe care le poți depăși. Atelierele pot căpăta și utilitate practică sau pot stimula idei pentru activități viitoare. Gândiți-vă doar la faptul că fiecare tânăr prezintă câteva lucruri inedite despre județul său, despre localitatea sa, despre experiențele aparte pe care le-a trăit în parohia din care face parte. Cunoști deodată o mulțime de proiecte, unele aparent banale dar cu un impact covârșitor în comunitate, iar aceasta își pune aprenta și asupra ta, pentru că poți relua, cu succes, proiectele prezentate, adaptate, bineînțeles, grupului tău de prieteni. Nu mai vorbim de faptul că mulți dintre participanți leagă prietenii, pe care le păstrează și cu ajutorul facebook-ului, însă, caută să se și întâlnească la evenimente precum ITO sau alte tabere, pelerinaje și activități.

ITO a devenit un eveniment așteptat de toți tinerii implicați în activitățile Bisericii. Lipsa un astfel de eveniment din programele cu tinerii?

Înainte să se organizeze, înainte de a participa la un astfel de eveniment, nimeni nu simte lipsa. Prezența la ITO împreună cu alți 3000 de tineri devine un moment deosebit în viața ta. Nu cred că-și închipuie cineva că ajungi să-i cunoști pe toți. Lucrurile se desfășoară acolo în cadrul grupului tău, împreună cu participanții din alte câteva grupuri, însă prezența unui număr atât de mare de tineri implicați în programul evenimentului este un lucru extraordinar.

Prilejuiește ITO și reîntâlnirea participanților din taberele Bisericii ...

Mulți dintre voluntarii ITO care au participat

la tabere devin gazde pentru grupurile prietenilor lor, iar aceasta contribuie în mod sigur la reușita evenimentului. În cadrul taberelor formăm grupuri pe Facebook și WhatsApp, iar acolo este anunțată prezența la eveniment. Ne întâlnim acolo prietenii care, de obicei, vin însoțiți de alți participanți și așa ajungi să cunoști foarte multă lume. Mai sunt colegii de școală, de facultate, prieteni din alte tabere.

Multe dintre tabere se desfășoară în așezămintele sociale ale mănăstirilor, un spațiu al rugăciunii și al evlaviei, spre deosebire de alte evenimente pentru tineri unde sunt preferate spațiile urbane, aglomerate.

Într-adevăr, este un spațiu total diferit de acela în care tinerii își desfășoară activitățile, în mod curent. Aici, însă, am întâlnit oameni comunicativi, ospitalieri, cu dragoste de Dumnezeu și de semenii, deschiși față de problemele vârstei adolescenței, pregătiți în domenii diverse, cu experiență și întotdeauna gata să dea un sfat potrivit. Tabăra este și prilejul potrivit de reafirmare a nevoii de rugăciune a fiecăruia dintre noi, a nevoii de sfat, iar mănăstirea este locul cel mai potrivit pentru aceasta. Însă să nu-și închipuie cineva că stăm doar la rugăciune. Sunt nenumărate activități în care au loc dezbateri, ateliere de olărit și meșteșuguri populare, sunt vizitate muzee, obiective culturale de importanță regională și națională, pe care nu foarte mulți participanți au avut ocazia să le viziteze. Aici, la Mănăstirea Bistrița, am vizitat Muzeul Tiparului, am mers la Peștera Sfântului Grigorie, la Peștera Urșilor, am mers pe Cheile Bistriței, care sunt absolut superbe, am vizitat mănăstirile Hurezi, Arnota, Govora, Dintr-un Lemn. Este o experiență deosebită în care singurul regret este faptul că perioada este atât de scurtă ...

Tabără socială la Mănăstirea Sfântul Ioan Iacob

Mănăstirea Sfântul Ioan Iacob a organizat o tabără socială pentru 17 copii proveniți din familii cu probleme financiare, din parohiile Căineni I și Robești-Balota din Protopopiatul Călimănești.

Pe parcursul celor trei zile, 9-11 iulie, tinerii, însoțiți de preoții Iulian Bărbuși și Petre

Duțu, au participat la activități duhovnicești-culturale, educative și ludice, fiind organizate ateliere de pictură pe sticlă, origami și sculptură în lemn.

„Mulți dintre copii participă la prima tabără, întrucât familiile nu-și pot permite costurile pentru acest tip de activități de vacanță. Cu sprijinul maicii starețe Antonia i-am implicat într-o serie de activități care le-au oferit posibilitatea de a-și manifesta creativitatea, dar și de a se implica în diferite activități specifice mănăstirii. Programul de rugăciune, convorbirile pe teme duhovnicești și activitățile zilnice au descoperit în sufletele tinerilor bucuria ajutorării semenilor dar și responsabilitatea față de darurile primite de la Dumnezeu de fiecare dintre noi”, a subliniat părintele Iulian Bărbuși.

Tabără la Mănăstirea Turnu organizată de Protoieria Drăgășani

La Mănăstirea Turnu au fost organizate în perioada vacanței de vară numeroase tabere pentru tineri, activitate ce s-a dovedit a fi deopotrivă atât un mod plăcut de petrecere a timpului liber, cât și un mijloc de pastorație a tinerilor.

Sunt organizate tabere pentru elevi care au obținut rezultate de excepție la învățătură, tabere sociale, tabere pentru tinerii dintr-o parohie sau tabere la care participă tineri din mai multe parohii ale unui protopopiat.

Una dintre aceste tabere a fost organizată în perioada 9-12 iulie, de Protoieria Drăgășani, prin implicarea Parohiei Adormirea Maicii

Domnului din municipiul Drăgășani.

„Programul taberei a fost inedit pentru mulți dintre participanți, întrucât acești copii, care locuiesc în oraș, au petrecut, iată, câteva zile la poalele muntelui, pe Valea Oltului, într-un spațiu natural și reconfortant, încărcat de istorie dar și de mărturiile pe care mănăstirile și, într-un anume fel, întreg spațiul le păstrează despre viața duhovnicească a călugărilor și sihaștrilor care au trăit aici. Drumețiile de la Mănăstirea Turnu la Mănăstirea Stânișoara, drumețiile la Castrul Arutella, au constituit prilejuri pentru tineri de a se împrieteni și de a-și împărtăși experiențe de școală și familie. Au fost organizate ateliere de creație, activități ludice și sportive, iar în ultima seară impresiile de tabără au fost împărtășite în jurul focului de tabără, tinerii manifestându-și dorința de a participa și la edițiile viitoare ale taberei”, a precizat părintele Daniel Stoica.

Tabără socială la Mănăstirea Cozia

O nouă tabără socială a fost organizată în Arhiepiscopia Râmnicului, la Mănăstirea Cozia, în perioada 8-13 iulie.

22 de copii din comunități rurale au participat la tabăra organizată de Sectorul Învățământ și Activități cu tineretul al Arhiepiscopiei Râmnicului, în colaborare cu Asociația *Mămici din Vâlcea*, una din cele mai active societăți de tip ONG din Vâlcea, recunoscută pentru implicarea permanentă în acțiuni culturale-sociale și educative.

Programul taberei, propus de doamna Denisa Matei împreună cu voluntarii din cadrul asociației, a oferit copiilor ateliere de

pictură, activități educative și ludice, drumeții și vizitarea obiectivelor culturale ale zonei.

„Mulți dintre copii au participat la prima tabără, motiv pentru care și emoțiile au fost pe măsură. Emoții am trăit și noi, organizatorii, pentru că a fost prima tabără pe care am organizat-o la mănăstire. Mărturisesc cu

sinceritate că atât noi cât și cei mici am fost copleșiți de ospitalitatea și disponibilitatea părinților în sprijinirea activităților educative, de cuvintele duhovnicești pe care le ofereau aproape la orice întâlnire cu cei mici și, de aceea, cu recunoștință dorim să mulțumim Arhiepiscopiei Râmnicului pentru că a oferit posibilitatea acestor copii de a merge într-o tabără”, a precizat Maria, voluntar în cadrul proiectului.

Tabără la Mănăstirea Bistrița

25 de copii au beneficiat de o tabără gratuită la Mănăstirea Bistrița în perioada 10-15 iulie.

Proiectul de tabără a fost inițiat de Sectorul Învățământ și Activități cu tineretul din cadrul Arhiepiscopiei Râmnicului și Asociația *Mămici din Vâlcea*.

Activitățile din cadrul acestui proiect au pus în lumină creativitatea și imaginația elevilor prin intermediul lucrărilor realizate cu dorința de a promova cultura, tradițiile și valorile creștine râmnicene. Programul de tabără a cuprins ateliere de pictură, activități

recreative și sportive, drumeții și pelerinaje la Peștera Sfântului Grigorie Decapolitul și Mănăstirea Arnota, ateliere de olărit, vizitarea muzeelor mănăstirești și a Culelor de la Măldărești.

În felul acesta, vacanțele copiilor cu rezultate deosebite la învățătură s-au transformat în locuri de regăsire și de trăire în spiritul firescului creștin.

Tineri olimpici din Arhiepiscopia Râmnicului prezenți la Tabăra de excelență Science – Intelligence – Research

Un grup de 13 elevi olimpici din Arhiepiscopia Râmnicului a participat gratuit, în perioada 2-5 iulie 2018, la Tabăra de Creație S.I.R. (Science – Intelligence – Research).

Întâlnirea elevilor olimpici din județele Olteniei (Dolj, Gorj, Mehedinți, Vâlcea și Olt) a avut loc la Tabăra „Sfântul Nicodim” de la Tismana. În cele 4 zile petrecute la Tismana, copiii au vizitat Mănăstirea Tismana, Schitul Cioclovina de Jos, Muzeul Tezaurului BNR, au participat la atelierele de creație, jocuri interactive de cunoaștere și comunicare, concurs de creație literară.

Ajunsă la cea de-a patra ediție, Tabăra de excelență Science – Intelligence – Research, a oferit prilejul elevilor care au obținut rezultate excepționale în anul școlar încheiat să-și poată împărtăși experiențele trăite la concursurile școlare, să-și manifeste creativitatea și să participe la dialoguri a căror teme de dezbatere au propus redescoperirea modelelor pentru formarea tinerilor, dar și a mijloacelor duhovnicești, culturale și educative pe care Biserica, Școala și Familia le propun acestora.

Tabere pentru olimpici la mănăstirile Hurezi și Cozia

Arhiepiscopia Râmnicului a oferit elevilor care au obținut rezultate deosebite la olimpiadele și concursurile școlare, două tabere, organizate la mănăstirile Hurezi și Cozia.

Participarea la concursurile școlare a însemnat pentru elevi prilejul de a-și manifesta creativitatea și cunoștințele dobândite,

Însă a fost și contextul favorabil pentru a discuta despre aspirațiile și împlinirile unei generații aflată în căutarea unor modele.

Dornici să-și însușească o vastă cultură, tinerii au descoperit în tabără că mănăstirile Hurezi și Cozia au fost dintotdeauna lăcașuri și școli duhovnicești ale evlaviei și sfințeniei, în care s-au cultivat virtuțile evanghelice și s-au desăvârșit sufletele iubitoare de Hristos, până au ajuns la asemănarea cu Dumnezeu.

Mai mult decât atât, în jurul acestora s-a dezvoltat arta și cultura românească, au fost organizate școli, au fost înființate așezăminte sociale în care erau îngrijiți bolnavii și, prin părinții duhovnicești, au contribuit la păstrarea unității de credință și de neam.

Muzeele de istorie și artă din țară și din străinătate păstrează astăzi parte din icoane și valoroasele obiecte de cult cu care aceste mănăstiri fuseseră odinioară împodobite, dând mărturie în fața întregii lumi asupra modului în care spiritualitatea creștină a contribuit la dezvoltarea culturală a poporului român.

Tinerii au înțeles astfel că fără cunoștințele referitoare la viața religioasă nu putem înțelege istoria și cultura poporului român. Tabăra a însemnat pentru elevi un spațiu al recreerii, însă a împlinit și rolul formativ, pentru că, alături de cunoștințele dobândite la ora de religie, aceștia au învățat să cultive bunătatea și omenia, iubirea de Dumnezeu și de semenii, recunoștința față de generațiile trecute și responsabilitatea față de prezent și de viitor.

„Tabăra de religie a fost o experiență minunată și educativă, atât pentru mine, cât și pentru ceilalți participanți.

Organizatorii taberei ne-au propus să vizităm cât mai multe obiective turistice și să dobândim

experiențe unice și educative.

A fost o tabără uimitoare unde am legat prietenii durabile și unde, dacă voi mai avea ocazia, voi veni din nou, cu mare drag!” (Anastasia Sasu, clasa a VI-a, Școala Nr. 4 din Râmnicu-Vâlcea).

Tabăra Parohiei Mădulari

În perioada 29-31 august, Parohia Mădulari din Protoieria Drăgășani a organizat o tabără pentru tineri la Mănăstirea Turnu.

Beneficiari au fost 34 de copii care participă la proiectele catehetice și sociale ale parohiei. Tabăra a fost organizată în parteneriat cu Asociația Comunitară BEICA Mădulari și elevii clasei a XI-a a Liceului Teoretic Măciuca, coordonați de doamna Anca Sichigea. Copiii au participat la Sfânta Liturghie, au vizitat mănăstirile Antim, Turnu, Cozia, Ostrov și au mers în pelerinaj la Mănăstirea Stănișoara. În cadrul întâlnirilor duhovnicești, părintele Daniel Sichigea a susținut catehezele „Rolul Sfințelor Taine în viața creștinului” și „Sfânta Biserică, poartă către cer”, acestea fiind continuate de alte activități educative și ludice.

Teatru

„Brâncovenii”, spectacol la Casa de Cultură „Constantin Brâncoveanu” din Horezu

Cu binecuvântarea Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, la inițiativa Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, joi, 16 august 2018, la Casa de Cultură „Constantin Brâncoveanu” din Horezu s-a desfășurat spectacolul „Brâncovenii”.

Spectacolul, cu valențe misionare pentru publicul de astăzi, a fost prezentat de Compania Teatrală „Zona” din București, în cadrul sărbătorii Sfinților Martiri Brâncoveni, eveniment organizat de Arhiepiscopia Râmnicului, Primăria și Consiliul Local Horezu.

Spectacolul a adus în prim-plan, cu mijloacele artei dramatice, chipul Sfântului Voievod Martir Constantin Brâncoveanu, realitatea istorică fiind completată cu elemente de ficțiune artistică.

Scenariul a fost scris de Pr. Bogdan-Aurel Teleanu, iar spectacolul regizat de doamna Ivona Boitan s-a bucurat de participarea actorilor Constantin Codrescu, Ana Calciu, Damian Victor Oancea, Magda Catone, Mihai Coadă, Ovidiu Cunceă, Tiberiu Păun, Bogdan Iacob, Dana Rusu, Alexandru Ionescu și a membrilor trupei Teatrului Parohial „Ateneul Sfântului Pantelimon”, care și-au pus talentul în cultivarea valorilor creștine și în evocarea unui reper al culturii și spiritualității românești.

Publicații ale Editurii *Praxis*

Răzvan Theodorescu, „Pe marginea statalității românești: vechi locașuri și vechi dinastii”

La Editura *Praxis* a Arhiepiscopiei Râmnicului a apărut cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, lucrarea „Pe marginea statalității românești: vechi locașuri și vechi dinastii”, semnată de academicianul Răzvan Theodorescu. Cartea face parte din colecția „Memoria Historiae”, completând cel de-al treilea număr.

Pentru autor, „această statalitate, această păstrare a unor instituții statale fundamentale – domnie și Biserică, în primul rând – s-a făcut și în vremea unei relative independențe, cea a secolelor XIV și XV pe care nu o alterau vasalitățile medievale curente în cea mai mare parte a Europei, și în epoca autonomiei cu suzeranitatea Porții pe care o introdusese Turcocrăția în secolele XVI și XVII, și în epoca unei dependențe totale din secolul al XVIII – lea. Sau, pentru a exprima această progresivă evoluție – ce a putut fi pe alocuri și o involuție – să recurg, ca de atâtea ori, în cazul trecutului românesc, la cuvintele istoricului național, scriind tocmai despre aceste perioade: „Cea dintâi e a neatârării de fapt, cea de-a doua a unei supunerii cinstite și cruțătoare față de Turci, cea de-a treia se deslușește prin ascultarea desăvârșită față de acești stăpâni. Anii 1550 și 1720 ar fi punctele de despărțire. Iar după 1859 începe, firește, epoca a patra, de neatârare nouă, în care trăim”.

Un element definitoriu al acestei statalități este existența medievală și premodernă a dinastiilor românești, iar una dintre formele predilecte de

proclamare - eclatantă chiar - a acestora sunt ctitoriile princiare concepute ca necropole, ca mausolee de familie. Lăcașuri metropolitane ortodoxe, dar mai ales lăcașuri monastice, acestea au o istorie plină de interes atât în Țara Românească, cât și în Moldova, din vremea „întemeierilor de țară” până în cea a fanarioților, iar atitudinea față de înaintașii plecați la Domnul, a căror memorie era păstrată liturgic de obștile monahale, era și la noi cea din întreaga Europă. Marii principii obțineau permisiunea de a fi înhumați chiar în incinta bisericilor monastice”. (...) Fie că au fost aleși de boieri și investiți de Poartă, precum cei din veacul al XV-lea, fie că au fost numiți direct de Stambul, începând cu a doua jumătate a secolului al XVI-lea, fie că au aparținut familiilor boierești ajunse la tron și pregătite a crea noi dinastii după 1600, fie, în sfârșit, că au fost asimilați, în secolul al XVIII-lea, pașalelor cu două tuiuri, sentimentul dinastic a fost o realitate istorică în mentalul aulic românesc, ținând de conștiința statalității, de la „întemeietorii de țară” la Mavrocordații și Ghiculeștii veacului fanariot”.

Filantropia - liturghia slujirii aproapelui

Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie a sfințit noul cabinet medical social de la Centrul Eparhial

Vineri, 27 iulie, a fost sfințit Cabinetul medical-social „Sfântul Mare Mucenic Pantelimon” din cadrul Centrului Eparhial.

După slujba de sfințire, Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie a arătat că „noul cabinet medical este destinat credincioșilor fără posibilități materiale și, de asemenea, monahilor și monahiilor din mănăstirile vâlcene, care vor primi consultații gratuite, împlinind astfel porunca Mântuitorului de a ne îngiji de cei aflați în necazuri și în nevoi. Vor fi oferite gratuit servicii medicale celor care nu au posibilitate să meargă în alte centre

medicale. Cabinetul va fi deservit de către părintele Sava Vintilă, slujitor la Catedrala Arhiepiscopală, medic, cooptat să lucreze și la Spitalul Județean Vâlcea, dar și de domnul doctor Radu Dobrescu”.

Înaltpreasfinția Sa a vorbit și despre grija față de bolnavi și mărturisirea ajutorului lui Dumnezeu în actul tămăduirii. „Cabinetul medical a fost așezat sub ocrotirea Sfântului Mare Mucenic Pantelimon, pentru că acesta s-a arătat a fi protectorul medicilor și tămăduitorul bolnavilor, dar și mărturisitor al ajutorului lui Dumnezeu în actul vindecării. De aceea, Sfântul Pantelimon este pomenit în rugăciunile rostite la Sfânta Taină a Maslului, la sfințirea apei și la rugăciunile pentru bolnavi”.

Cabinetul medical va oferi următoarele servicii medicale: ecografie, electrocardiogramă, medicină de urgență și endoscopie digestivă.

Implicarea Bisericii în asistența medicală este continuarea unei tradiții sociale pe care a dezvoltat-o cu responsabilitate din necesități practice apărute la nivelul comunităților. În felul acesta contribuie la alinarea suferinței atât prin lucrarea spirituală și liturgică, cât și prin lucrarea filantropică pe care o desfășoară

În spitale, azile, orfelinate, centre de zi, prin înființarea unor așezăminte spitalicești și caritative proprii. În prezent, sub patronajul Bisericii funcționează peste 40 de unități medicale și farmaceutice. Biserica Ortodoxă este, la ora actuală, cel mai mare filantrop din punct de vedere al contribuției în lucrarea socială.

De la bolniță la spital

Noul cabinet medical a fost amenajat în apropierea bisericii-bolniță, ctitoria episcopului Climent din veacul al XVIII-lea, reafirmând misiunea și grija Bisericii Ortodoxe Române față de sănătatea sufletească și trupească a credincioșilor ei.

Până la organizarea serviciilor medicale de stat, pe lângă mănăstirile Jgheaburi, Bistrița, Cozia, Govora, Hurezi și Dintr-un Lemn erau organizate așezăminte medicale și sociale în care erau vindecați bolnavii.

Una dintre cele mai vechi bolnițe este cea de la Mănăstirea Jgheaburi în secolul al XIV-lea. Barbu Craiovescu a ctitorit bolnița Mănăstirii Bistrița, în documentele căreia s-au găsit însemnări despre vindecări de tifos, epilepsie, psihopatii și ciumă.

Bolnița de la Cozia a fost construită de Radu Paisie la 1542, activitatea medicală desfășurându-se până în secolul XX.

O altă bolniță, ridicată în secolul al XVII-lea de către doamna Marica Brâncoveanu, este cea de la Horezu. Întregul complex, înconjurat de ziduri, s-a construit odată cu clădirea bisericii, pentru a folosi drept locuință călugărilor bolnavi, preoților, precum și pelerinilor, fiind tratați și bolnavii veniți din afara mănăstirii.

Episcopul Climent a ctitorit între anii 1745-1746 biserica-bolniță, cu hramul *Adormirea Maicii Domnului*, din incinta Centrului Eparhial, unde erau îngrijiți bolnavii, călugări și mireni.

Bolnița Mănăstirii Bistrița - sec. al XVI-lea

Inaugurarea Cantinei Sociale „Avraam primitorul de străini” a Protopopiatului Horezu

Chiriarul Râmnicului a sfințit și inaugurat, marți, 31 iulie, Cantina Socială „Avraam primitorul de străini” a Protopopiatului Horezu. Acest așezământ social oferă hrană gratuit (o masă pe zi), de luni până vineri, la 25 de beneficiari.

Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, a arătat importanța milosteniei ca și concretizare a iubirii noastre față de aproapele: „în Sfânta Evanghelie se vorbește despre o comoară pe care noi trebuie să ne-o câștigăm în cer, o comoară ce ar putea să ne asigure viața cea veșnică.

Comoara de care ne vorbește Mântuitorul este comoara faptelor bune. Pentru a fi iertat, omul trebuie să ierte, pentru a fi miluit, credinciosul trebuie să miluiască. Fiecare faptă bună a noastră este scrisă în ceruri și reprezintă un zălog al mântuirii noastre.

Implicarea Bisericii în asistența socială este o vocație spirituală, dar, în același timp, este și o necesitate practică. Slujirea lui Dumnezeu se concretizează nu numai în raportarea directă la El, în formele de cult și în împlinirea legilor divine, ci și în slujirea, sub diferite

forme, a semenilor noștri. Sfânta Evanghelia a inspirat opera socială a Bisericii: cantinele pentru săraci, ajutorarea celor flămânzi, celor bolnavi, celor lipsiți de ajutor material.

Unul dintre modelele de ospitalitate și grijă față de săraci rămâne patriarhul Avraam, fapt pentru care această cantină săcială a primit numele „Avraam primitorul de străini”. La stejarul Mamvri, acolo unde S-a arătat Dumnezeu, Avraam pregătește Oaspeților cele mai bune bucate. Mâncarea pe care el le-o așază pe masă Celor Trei este un semn al mulțumirii aduse divinității, căci precum hrana este un dar deosebit al lui Dumnezeu în scopul susținerii vieții biologice de pe pământ, ea devine, în mod mijlocit, resursă de susținere a vieții sufletești prin dăruirea ei celor în nevoie. Tradiția ortodoxă numește toată această scenă Filoxenia (ospitalitatea) lui Avraam, devenită model al carității creștine.

Darurile binecuvântate de Dumnezeu și oferite de Biserică trebuie primite însă cu rânduială, pentru că darurile împărtășite de Mântuitorul Hristos nu sunt doar pentru hrana trupului ci și pentru creșterea noastră

duhovnicească.

Domnul Iisus Hristos a hrănit mai întâi sufletul oamenilor cu lumina Evangheliei Împărăției Cerurilor sau a vieții veșnice. De aceea, este important ca cei care primesc ajutor la această cantină socială să primească și sfat duhovnicesc, să fie prezenți la slujbele Bisericii, pentru că filantropia este mereu însoțită de actul de catehizare, este purtătoarea mesajului lui Hristos și are ca finalitate nu doar grija față de trup, ci și mântuirea sufletului celui pe care îl ajutam să depășească momente dificile din viața sa.

Sfânta Evanghelie ne învață că trebuie să fim și recunoscători. Cel mai bun mijloc de a menține facerea de bine față de tine din partea unui binefăcător – zice Sfântul Ioan Gură de Aur – este aducerea aminte de binefacere și neîncetata mulțumire. Recunoștința este exprimarea credinței noastre și o formă de bucurie ca răspuns la bunăvoința lui Dumnezeu față de om prin toate darurile Sale. Lipsa de recunoștință a omului față de Dumnezeu este o dovadă de nepăsare și neglijență.

Actul de binefacere este, așadar, un act de într-ajutorare a persoanei aflate în dificultate socială, dar și o chemare la conlucrare pentru desăvârșirea sa”.

Vorbind despre conlucrare, Înaltpreasfinția Sa a amintit faptul că acest program social se desfășoară prin implicarea și susținerea exclusivă a Arhiepiscopiei Râmnicului și

a parohiilor din Protopopiatul Horezu: „Mântuitorul Hristos ne învață să folosim bunurile materiale în lumea aceasta ca o expresie a dragostei noastre frățești. Deși fiecare parohie desfășoară propriile programe sociale, am dorit să avem și un proiect social comun pentru că prin cooperare putem oferi durabilitate și consecvență. Această conlucrare, ale cărei rezultate sunt deja vizibile la centrele sociale din celelalte protoierii, poate constitui și un model pentru alte activități filantropice și misionare desfășurate la nivelul protoieriei”.

În cadrul programelor privind intensificarea activităților social-filantropice de susținere a persoanelor care pot beneficia de ajutor, în vederea depășirii unor situații care generează marginalizare sau excluziune socială, la inițiativa Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie au fost înființate cantine sociale în toate cele patru protopopiate din Arhiepiscopia Râmnicului.

Misiunea socială a Protoieriei Râmnicu Vâlcea în centrele de plasament și de îngrijire a bolnavilor

Activitatea liturgică a Bisericii a inspirat și misiunea ei socială, filantropia fiind considerată drept o rodire sau o iradiere a Sfintei Liturghii în viața socială.

Sfinții Apostoli și Sfinții Părinți ai Bisericii au unit Euharistia cu filantropia socială a agapei frățești, a organizării de colecte pentru a ajuta pe cei săraci, pe văduve, pe orfani și pe bătrâni. Practica apostolică a fost continuată și dezvoltată, fiind organizate instituții de ajutorare permanente. Deși o lungă perioadă activitatea filantropică se desfășura sub preocuparea Bisericii, secularizarea a produs o serie de schimbări și în domeniul serviciilor sociale, care au fost preluate de Stat.

Biserica și-a continuat în mod neîntrerupt misiunea ei socială în mănăstiri și parohii, dezvoltând programe sociale, înființând cantine sociale, centre pentru îngrijirea bătrânilor, a copiilor și familiilor aflate în situații de risc social. O amplă activitate social misionară se desfășoară și în centrele de plasament și de îngrijire a bolnavilor, prin prezența și sprijinul preoților misionari, a preoților din parohii, monahilor și monahiilor și a credincioșilor.

În Protoieria Râmnicu-Vâlcea, în nenumărate rânduri, părintele protoiereu Nicolae Proteasa împreună cu preoți din cadrul protoieriei

și membri ai Grupului catehetic *Sfântul Ioan Botezătorul*, a desfășurat activități filantropice la Centrele de recuperare și reabilitare neuropsihiatrică Băbeni 1 și 2, Măciuca, Centrul de criză și respire Băbeni, centrele de îngrijire și asistență de la Lungești, Zătreni, Milcoiu, Spitalul de Psihiatrie Drăgoești, Casa „Pinocchio” din Băbeni, Centrul „Sfânta Ana” din Râmnicu Vâlcea, centrele de recuperare pentru copiii cu dizabilități din Goranu și Băbeni. *„Prezența noastră în mijlocul celor aflați în suferință a reafirmat necesitatea manifestării iubirii și a bunătății, drept mulțumire pentru darurile și binefacerile pe care Dumnezeu le revarsă în viețile noastre. Pe lângă alinarea și darurile pe care le-am oferit, am încercat să întărim răbdarea persoanelor de aici. Regăsim de fiecare dată bucuria reîntâlnirii pe chipurile lor. Prin vizitele noastre, dorim să sprijinim activitățile duhovnicești-sociale desfășurate de preoții din comunitate însă, în același timp, ne propunem să fim alături și de personalul medical și de toți cei care se ocupă de îngrijinarea bolnavilor”*, sublinia părintele Nicolae într-una dintre întâlniri.

În felul acesta, activitățile din centre reafirmă permanenta grijă a Bisericii față de cei aflați în suferință, iar misiunea socială este deodată o vocație spirituală și o necesitate practică.

Proiecte sociale ale Ligii Femeilor Creștin Ortodoxe din Arhiepiscopia Râmnicului

Activitățile social-caritative și educativ-morale desfășurate de către Liga Femeilor Creștin-Ortodoxe din Arhiepiscopia Râmnicului implică înțelegerea corectă și asumarea misiunii creștine, întrucât doar făcând fapte de milostenie, fie materiale, fie sufletești, omul primește de la Dumnezeu bucuria și pacea Duhului Său cel Sfânt, iar cei din jur ajung să-i dea slavă „Tatălui nostru Cel din ceruri” (Matei III, 16).

Implicarea cu devotament a membrilor din asociație în comunitățile locale contribuie la sprijinirea semenilor aflați în situații sociale grele, între care se numără copii, persoane vârstnice, persoane cu dizabilități, victime ale violenței domestice, persoane private de libertate, persoane seropozitive și persoane dependente de alcool sau droguri. Activitatea de voluntariat, desfășurată în slujba aproapelui și spre slava lui Dumnezeu, își descoperă roadele în bucuria copiilor din centrele de plasament împreună cu care participă la activități educative în vederea unei mai bune integrări în societate. Proiectul *Iubirea de aproapele meu*, coordonat de doamna Zenovia Zamfir și desfășurat în centrele de îngrijire a persoanelor adulte, a fost recunoscut drept unul din proiectele sociale de succes.

Succesul însă în activitatea socială nu este dat de amplexarea proiectului, ci de modul în care poate fi rezolvat fiecare caz în parte. Ajutorul este deopotrivă logistic și material. În cadrul asociației, voluntariatul este susținut de către doamne care își desfășoară în mod curent activitatea în diferite domenii, fapt ce le oferă posibilitatea să inițieze și proiecte ample care își propun reducerea abandonului școlar, sprijinirea mamelor victime ale violenței domestice, proiecte educaționale pentru copiii din centrele de plasament, ajutor pentru familiile cu mulți copii și cele aflate în situație de risc social, sau bătrâni care nu primesc alt ajutor.

Activitatea Ligii Femeilor Creștin Ortodoxe este, așadar, o operă filantropică inspirată din lucrarea socială a Bisericii în care numeroase femei creștine și-au mărturisit credința prin fapte de milostenie.

Ceea ce însă nu se poate tăgădui de nimeni, este adevărul, că din cauza prisositoarei sentimentalități, cu care Dumnezeu a înzestrat-o pe femeie pentru menirea ei maternă, ea este capabilă, atât de o iubire mult mai puternică și mai vie decât cea a bărbatului.

În același timp însă, tot prin această prisositoare sentimentalitate, femeia este mult mai voluntară și mult mai persistentă în atingerea scopurilor pe care și-a propus să le ajungă. Când stăruințele acestea sunt spre bine, ea devine persoana cea mai de valoare pentru familia ei și pentru societate. La acest voluntarism și persistență sentimentală, se adaugă și noblețea ființei ei, precum și delicatețea manierelor și în special menirea ei de mamă”.

Episcopul Vartolomeu Stănescu

Tineri din centrele de plasament în Tabăra „Licăr de lumină în suflet de copil”

Copii din centrele de plasament aparținând DGASPC Vâlcea, fiind însoțiți de instructori educatori și de membrele voluntare din Liga Femeilor Creștin Ortodoxe din Arhiepiscopia Râmnicului au participat la Tabăra „Licăr de lumină în suflet de copil”, desfășurată la Mănăstirea Turnu în perioada 26-29 august.

Programul taberei a cuprins activități ludice, educative și duhovnicești, în cadrul cărora au fost organizate pelerinaje și activități culturale, ce au continuat în plimbarea cu bicicletele de agrement pe malul Oltului și croaziera cu vaporușul pe lac, experiență inedită pentru participanți.

Scopul activităților educative desfășurate de membrele Ligii Femeilor Creștin Ortodoxe este acela de a-i ajuta pe tinerii din centrele de plasament să se integreze mai bine în societate.

„Activitățile pe care le desfășurăm în centre ne-au dat posibilitatea de a ne apropia sufletește de acești copii. Au mare nevoie să fie apreciați și încurajați în activitățile pe care le desfășoară, iar tabăra constituie un prilej extraordinar ca prin joc să descoperim valorile celorlalți. În cadrul activităților am urmărit să-i sprijinim în dezvoltarea abilităților de comunicare și în depășirea unor stări emoționale, sporindu-le încrederea și stima de sine. Totodată, am propus dezvoltarea unor valori precum responsabilitatea față de propria persoană și față de cei apropiați, față de natură și respectul pentru valorile naționale. Focul de tabără din ultima seară, cântecele și jocul au fost o manifestare firească a bucuriei care i-a cuprins deopotrivă pe cei mici, dar și pe cei mari”, a precizat doamna Delia Zamfirescu, președinta Ligii Femeilor Creștin Ortodoxe din Arhiepiscopia Râmnicului.

„Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, așa încât să vadă faptele voastre cele bune și să slăvească pe Tatăl vostru Cel din ceruri” (Matei V, 16)

Haine și alimente pentru familii sărace

Duminică, 1 iulie, părintele Constantin Șandru de la Parohia Mateești II, Protopopiatul Horezu, împreună cu părintele Ion-Liviu Popescu de la Parohia Boghia din Protopopiatul Drăgășani, au împărțit alimente și haine familiilor nevoiașе cu mai mulți copii.

„Încercăm să oferim sprijin material acestor familii. Sărăcia, lipsa curățeniei, a unor comportamente sanogene, conduc la marginalizare în comunitate, la probleme legate de integrarea copiilor în sistemul educațional. De aceea, pe lângă sprijinul material, ne propunem și un program de consiliere a părinților, pentru ca, împreună, să

le putem schimba viața acestor copii”, a spus părintele Constantin Șandru.

Școala de Vară „Prietenii lui Hristos” la Parohia Brezoi I

Timp de șase zile, în perioada 2 – 8 iulie, în Parohia Brezoi I din Protopopiatul Călimănești, s-a desfășurat a VII-a ediție a Școlii de vară „Prietenii lui Hristos”.

Școala de vară a avut loc sub coordonarea preoților Daniel Preoteasa și Vasile Marian Chima, iar pe parcursul unei săptămâni, peste 50 de copii au luat parte la diferite ateliere, au purtat discuții pe tema filmelor religioase

vizionate în sala de activități a parohiei, au participat la întreceri sportive, au mers în pelerinaj la mănăstirile din apropiere, au vizitat muzeul din comuna Titești.

În acest an, la școala de vară au participat și copii din parohiile Greblești și Căneni, fiind însoțiți de preoții Daniil Negoescu și Iulian Bărbuș.

„În desfășurarea proiectului au fost implicate mai multe instituții: Primăria Brezoi, Primăria Titești, Muzeul Titești, Liceul Gheorghe Surdu Brezoi, Parcul Național Cozia, însă merite deosebite se cuvin doamnelor Angela Tomaselli, pictor, Maria Butollo, Sidonia Rădulescu,

Cristiana Pirtea, Veronica Fereștean, Carmen Roce, Diana Nicolaescu, Livia Goșoiu, Luiza Botă, Ion Dobrin, Maria Dobrin, Lavinia Cojocaru, Ana Paul, a subliniat părintele Daniel Preoteasa.

Binecuvântare arhierească pentru credincioșii Parohiei Călinești

În duminica a șaptea după Rusalii, a Sfinților Părinți de la Sinodul al IV-lea Ecumenic, Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, a săvârșit Sfânta Liturghie la Parohia Călinești, Protoieria

Călimănești.

Prima pericopă evanghelică a Sfintei Liturghii a fost *Rugăciunea Arhierească*, prezentată în Evanghelia Sfântului Ioan, capitolul XVII, versetele 1-13. Acest text scripturistic a constituit unul dintre argumentele prin care Sfinții Părinți participanți la Sinodul al IV-lea Ecumenic au apărut învățătura cea adevărată despre cele două firi unite în Persoana Mântuitorului Hristos. Sinodul al IV-lea Ecumenic s-a ținut între 8 și 25 octombrie 451, la Calcedon.

Formula dogmatică aprobată în cadrul sinodului mărturisește pe Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, „Dumnezeu cu adevărat și om cu adevărat, pe Același din suflet rațional și trup, de o ființă cu Tatăl, după dumnezeire și de o ființă cu noi, după omenitate, după toate asemenea nouă, afară de păcat; pe Unul și Același Hristos, Fiu, Domn, Unul-Născut, cunoscut în două firi în chip neamestecat, neschimbat, neîmpărțit, nedespărțit, deosebirea firilor nefiind desființată nicidecum din cauza unirii, ci salvându-se, mai degrabă, proprietatea fiecărei firi și concurgând într-o persoană și într-un ipostas, nu împărțit și divizat în două persoane”. Se arăta că

Mântuitorul Hristos are o singură Persoană, dar și că are două firi care, deși unite, nu se amestecă și nici nu se despart, fiecare păstrându-și proprietățile specifice.

Cea de-a doua pericopă evanghelică prezintă minunea Vindecării a doi orbi și a unui mut din Capernaum (Matei IX, 27-35).

Cuvântul de învățătură adresat la finalul Sfintei Liturghii a arătat că, „*pentru Sfinții Părinți, orbirea duhovnicească este mai vătămătoare omului decât cea trupească, accentuându-se delicatețea duhovnicească cu care Mântuitorul îi tămăduiește pe cei aflați în suferință. Aceștia devin propovăduitori și binevestitori ai minunilor Mântuitorului Hristos, învățându-ne că trebuie să fim mulțumitori și recunoscători față de darurile pe care Dumnezeu ni le împărtășește.*

Sfântul Ioan Gură de Aur, tâlcuind pericopa care vorbește de această vindecare, arată că „deși li s-a spus să tacă în privința a ceea ce s-a săvârșit, ei au spus mai departe. Să ne amintim că într-un alt loc, altcuiva i-a spus: Întoarce-te în casa ta și spune cât bine ți-a făcut ție Dumnezeu! (Luca VIII, 39; Marcu V, 19). Acest lucru nu este în opoziție cu ceea ce spune El aici, ci completează învățătura, îndemnându-ne să nu spunem nimic despre noi. Ne învață să îi oprim și să nu îi lăsăm pe cei care vor să ne laude, să facă aceasta. De asemenea, ne învață și că, dacă este adusă slavă lui Dumnezeu, nu numai că nu trebuie să oprim aceasta, ci chiar trebuie să poruncim ca acest lucru să fie săvârșit. Această poruncă de a nu lăsa pe cineva să știe despre vindecarea orbului ne oferă o pildă de smerenie, dar nu ne împiedică să Îl slăvim pe Dumnezeu”.

Cerc pastoral la Parohia „Sf. Ilie” din Drăgășani

Joi, 19 iulie, în Parohia „Sfântul Ilie” din municipiul Drăgășani, a avut loc întâlnirea preoților din cadrul Cercului pastoral Drăgășani.

Întâlnirea a debutat cu Taina Sfântului Maslu, săvârșită de preoții Valentin Popa și Ioan Lăzărescu, la finalul căreia părintele paroh, Valentin Popa, a susținut tema „Contribuția Bisericii la promovarea conștiinței naționale

a poporului român și la făurirea statului român unitar modern”.

Părintele a subliniat că „*Unirea de la 1918 a însemnat încununarea, cu deplină biruință, a unor scumpe năzuințe, purtate în suflet ani în șir de mulțimea atâtor români, în pofida împotrivirilor dușmane, pentru unitatea lor într-o singură țară de sine stătătoare. Biserica Ortodoxă Română strămoșească, prin cler, a fost alături de păstoriți, împărtășind împreună cu ei bucuriile, dar mai ales necazurile, prețuind bunele tradiții de proslăvire a jertfelor pentru dreptate și adevăr, fiind prezentă în luptele duse de poporul român pentru independență, în menținerea vie a dragostei frățesti și a idealului unității românești”.*

Prezent la discuții, părintele protoiereu Ion Dumitrașcu a propus o serie de proiecte cu caracter educativ și misionar ce se vor desfășura pe perioada de vară în cadrul activităților catehetice și social-filantropice.

Activități sociale în Parohia „Sfântul Ilie” din Drăgășani

Sfântul Prooroc Ilie Tesviteanul este cinstit în mod aparte în municipiul Drăgășani, loc în care una dintre bisericile comunității este așezată sub ocrotirea acestuia.

Hramul bisericii a însemnat pentru Parohia „Sfântul Ilie” un moment de comuniune duhovnicească la care au participat deopotrivă părinții slujitori, credincioșii din parohie și din împrejurimi. Între proiectele care se desfășoară în parohie, cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, se află și cel social-filantropic *Progresăm în credință făcând fapte*

bune cu stăruință. „Activitățile desfășurate în cadrul proiectului, prin implicarea tinerilor, vizează atât latura socială, cât și latura educativă. Credința în Dumnezeu este cea mai mare zestre spirituală pe care Familia, Biserica, Școala și Comunitatea o pot transmite copiilor, pentru că ea îi ajută pe tineri să facă deosebire între valori eterne și valori efemere, le formează personalitatea. În apropierea unor sărbători, împreună cu tinerii parohiei noastre, preoți și reprezentanți ai Comitetului parohial oferă celor nevoiași pachete cu hrană și îmbrăcăminte persoanelor cu situație materială precară. Sunt ajutați și elevii care provin din familii defavorizate. Eforturile noastre sunt răsplătite de acești copii prin rezultatele deosebite la învățătură. Venim în sprijinul elevilor cu risc de abandon școlar, pentru a-și putea continua studiile. Câteva dintre aceste activități sunt consemnate în periodicul parohiei, „Filantropia”, o revistă care face cunoscută dorința de întrajutorare a tinerilor parohieni, dar și necesitatea afirmării misiunii sociale desfășurate în comunitate”, a precizat părintele Valentin Popa.

Pelerinaj al credincioșilor de la Parohia Dobrușa

Parohia Dobrușa din Protopopiatul Drăgășani a organizat duminică, 29 iulie, un pelerinaj la mănăstirile Dintr-un Lemn, Surpatele, Bistrița, Govora, Cozia, Turnu și Troianu.

Părintele Dragoș Butușină a precizat că pelerinajul a constituit „un prilej de bucurie duhovnicească, întărire în credință și de cunoaștere a culturii. Pelerinii au descoperit că rugăciunea este forma cea mai intensă a legăturii călugărului cu Dumnezeu, aceasta fiind împletită cu munca și activitatea social-filantropică. Ne-am încredințat de faptul că

marii domnitori ai Țării Românești au devenit ctitori de lăcașuri sfinte și și-au ales între sfătuitori părinți duhovnicești cu viață sfântă, susținând și promovând legătura dintre cult și cultură, spre binele Bisericii și al poporului”.

Școala de Vară „Sfântul Evanghelist Luca”

Sub îndrumarea Sectorului de Învățământ și Activități cu tinerii din cadrul Arhiepiscopiei Râmnicului, în Parohia Valea Bisericii-Orlești din Protoieria Drăgășani au continuat activitățile catehetice și educaționale ale Școlii de Vară „Sfântul Evanghelist Luca”.

Cei peste 130 de participanți la această a patra ediție a Școlii de Vară, elevi și voluntari au desfășurat activități culturale și catehetice la Așezământul parohial „Acoperământul Maicii Domnului”, din cadrul Parohiei Valea Bisericii, Orlești. Desfășurarea acestui

proiect educațional de vacanță îi bucură deopotrivă pe copii și pe părinții acestora, cât și pe credincioșii parohiei. Activitatea a continuat cu lecții de pictură și desen, ateliere de opincărie și cusătură populară, ansamblu vocal, lecții de chitară și teatru, dar și drumeții cu bicicleta sau jocuri în mijlocul

naturii, organizate prin implicarea părintelui Luca-Georgian Sîia și a cadrelor didactice voluntare, Gabriela Barbu, Roxana Sîia și Dragoș Zaharia, ajutați de tineri voluntari liceeni.

„Felicitări pentru acest minunat proiect! Ați arătat că se poate! Că Școala și Biserica asta înseamnă: dragoste, dăruire, bucurie, toleranță! Mult succes în continuare! Vom fi alături de dumneavoastră, pentru oricare activități de acest fel”, a apreciat doamna profesor Lidia Petcan, director al Școlii Tudor Vladimirescu din Drăgășani, instituție

parteneră în proiect.

„Vă mulțumim foarte mult pentru activitățile minunate! Suntem foarte recunoscători ca

ne-ați oferit oportunitatea pentru a arăta că suntem capabili de a face ceva pentru semenii noștri, pentru a ajuta și pentru a forma un grup dedicat comunității!”, a spus eleva Liceului Gib Mihăescu, Drăgășani, Valentina Jugănar, din Orlești, voluntar în proiect. Doamna Elena Rusu, susținătoare a acestor activități remarcă faptul că „Sunteți minunați prin tot ceea ce faceți, pentru că reușiți să îmbinați religia, contemplația și activitățile recreative în mijlocul naturii, prin aceasta ajutând mulți tineri să se desprindă din dependența față de mirajul internetului și să trăiască momente frumoase, în grupuri de prieteni reali și nu virtuali. Succes pe mai departe și sperăm să se alature cât mai mulți în astfel de proiecte!”.

Activități filantropice la Parohia „Valea Bisericii”, Orlești

Prin îndrumarea Sectorului Social-filantropic, în perioada Postului Adormirii Maicii Domnului, Parohia Valea Bisericii-Orlești din Protopopiatul Drăgășani a desfășurat o serie de activități filantropice și duhovnicești.

Grupul catehetic de tineri al parohiei, alături de voluntarii Școlii de Vară „Sfântul Evanghelist Luca”, au organizat colecte de alimente, rechizite școlare și jucării la Așezământul social-catehetic parohial. Prin implicarea membrilor Comitetului Parohial și a părintelui Luca-Georgian Sîia, au fost oferite daruri persoanelor aflate în evidența social-filantropică a parohiei.

„Este o mare bucurie să-i încurajăm și pe

tinerii noștri implicați în proiectele parohiale anuale să o așeze ca model de viață pe Maica Domnului, ocrotitoarea parohiei noastre, prin jertfă de iubire față de semenii, arătată ca și voluntari în activitățile comunității și prin înmulțirea rugăciunii, însoțită de recunoștință pentru toate, adresate lui Dumnezeu în cadrul participării la sfintele slujbe oficiate în biserica noastră”, sunt cuvintele prin care părintele îi îndeamnă pe credincioși să fie implicați

în viața parohiei. Apreciind activitatea tinerilor parohieni, părintele consideră că „ceea ce rămâne important pentru tineri este sentimentul de a fi utili, de a-și pune în lumină abilitățile de organizare, comunicare sau cele care țin de creația artistică și, poate cel mai important, de a fi apreciați. Lipsa perspectivelor de împlinire a idealurilor, a nesiguranței accederii pe piața de muncă în domeniul în care se școlarizează determină diminuarea responsabilității prin crearea unor identități false în rețelele de comunicare online, modelarea personalităților în funcție de falsele modele ale showbizului, dezinteresul pentru propria vocație. De aceea, ne propunem

ca în cadrul activităților sociale să descoperim împreună că sunt oameni foarte aproape de noi cărora le oferim bucurii negrăite prin simpla noastră prezență și prin mici daruri. Grijă față de acești „bunici” ai noștri ne descoperă bunătatea, iar în rândul tinerilor sentimentul solidarității. Pentru acest fapt, ne dorim ca activitățile catehetice și culturale pe care le desfășurăm împreună cu tinerii să fie continuate în cadrul unor proiecte sociale”.

Scoala de Vară a Parohiei Jiblea-Vechi

În Parohia Jiblea-Vechi din Protopopiatul Călimănești, în perioada 23 iulie - 6 august,

s-a derulat a treia ediție a proiectului educațional Școala de Vară.

Printr-un program duhovnicesc, cu rugăciuni și discuții pe teme religioase, civice și despre sănătate, muzică bisericească și patriotică, jocuri în aer liber, filme educative, ateliere artistice, dar și practice, 36 de copii cu vârste între 6 și 18 ani au participat la activități de formare a virtuților creștine și consolidare a comportamentului religios. Susținerea activităților a fost posibilă prin implicarea doamnei Violeta Negrea împreună cu doamnele din Comitetul parohial și o echipă de proiect din care au făcut parte doamnele Mariana Atanasiu, prof. de muzică, dr. Anca-Daniela Gavriș, Grațiela Lupu, maestru alimentație publică, prof. înv. primar Monica Mesea și domnul Ion Munteanu, profesor Educație fizică.

Copiii au beneficiat de activități social-educative captivante precum: plimbarea cu vaporețul pe Olt oferită de domnul Adrian

Toader; atelierul de tradiții și obiceiuri românești la care au fost invitați meșterul popular Ilinca Alexandru, Zenovia Zamfir din partea Bibliotecii Județene „Antim Ivireanul” Vâlcea și interpreta de muzică populară Tatiana Mărcoianu. Domnul Ilinca Alexandru le-a stârnit curiozitatea prin demonstrația practică de confecționare a unei perechi de opinci. Mihai Milu, președintele Asociației *Sportul pentru Toți Dolj* a dăruit copiilor câte un tricou personalizat pentru promovarea valorilor, principiilor și idealurilor olimpice și pentru sublinierea semnificației pe care o au sportul și mișcarea. Atelierul-demonstrație de prim ajutor și jocurile tematice ale cercetașilor desfășurate în Parcul „Mirajul Oltului” au reprezentat mijloace de educare pentru o atitudine respectuoasă și iubitoare. În cadrul vizitei la Biblioteca A.E.Baconski a fost prezentat documentarul „Să ne cunoaștem istoria”, prilejuit de Centenarul Marii Uniri, manifestările culturale și duhovnicești continuând la Mănăstirea Cozia.

Luni, 6 august, a avut loc festivitatea de închidere a Școlii de Vară. Păstrând tradiția edițiilor precedente, copiii au primit în dar diplome, icoane, cruciulițe și dulciuri, au cântat pricesne și cântece patriotice, iar în pridvorul bisericii a fost organizată expoziția cu obiectele realizate din lut, pictate sau din materiale reciclabile. Mulțumind echipei de proiect, instituțiilor partenere și tuturor celor care s-au implicat, părintele Constantin Negrea a menționat: „*Ne dorim continuarea acestor evenimente și nădăjduim că, prin implementarea acestui proiect, voluntarii, colaboratorii, copiii și părinții au petrecut o perioadă plină de amintiri frumoase*”.

Activități catehetice în Parohia Marcea

În vacanța de vară, prin Sectorul Învățământ și Activități cu tineretul al Arhiepiscopiei Râmnicului, la Parohia Marcea din comuna Ionești, Protoieria Drăgășani, s-au desfășurat activități catehetice care au propus participanților valori morale și duhovnicești, descoperite în cadrul atelierelor de creație sau a celor cu caracter ludic.

„*Sprijinul Familiei, Școlii și Bisericii pentru formarea tinerilor trebuie să fie unul permanent, nu doar în perioada cursurilor școlare. Școala de vară ne încredințează de faptul că putem învăța în cele mai diferite contexte: la școală, acasă, în grupul de prieteni, prin joc, prin interacțiunea cu ceilalți, bineînțeles, dacă acestea ne ajută la formarea competențelor și a deprinderilor care facilitează accesul la cultură, civilizație și informație, în acord cu valorile moralei creștine autentice*”, a subliniat părintele Gheorghe Anca.

Activități culturale la Parohia Călimănești II

În cadrul parteneriatului cultural încheiat între Parohia Călimănești II și Primăria Orașului Călimănești, duminică, 19 august, enoriașii prezenți la Sfânta Liturghie au avut bucuria ca, la finalul acesteia, să urmărească spectacolul Ansamblului Folcloric Plaiurile Oltețului.

„Așa cum se întâmplă de 50 de ani, la Călimănești a răsunat cântecul popular românesc și au fost împărtășite publicului

tradițiile și obiceiurile județelor riverane Oltului: Harghita, Covasna, Brașov, Sibiu, Vâlcea, Olt și Teleorman.

Ediția jubiliară 2018 a adus și istoria celor 49 de ediții ale Festivalului Național de Folclor Cântecele Oltului, a transformat orașul-stațiune, pentru câteva zile, într-o oază de culoare, cântec și dans, îndemnând la redescoperirea adevăratelor valori ale neamului românesc”, a precizat părintele Petre-Iulian Lixandra.

Daruri pentru familii sărace

Miercuri, 29 august, la Parohia Valeni, comuna Zătreni, din Protopopiatul Horezu, s-au desfășurat noi activități social filantropice. Părintele Vasile Marius Tomescu a oferit alimente unor familii sărace.

„Sărăcia marginalizează de foarte multe ori anumite familii chiar dacă acestea se află în mijlocul comunității. Lipsa unor bunuri materiale nu trebuie să conducă la însingurare și înstrăinarea de Dumnezeu. „Din faptele mele,

îți voi arăta credința mea” (Iacov II,18), este cuvântul duhovnicesc pe care îl oferim acestor familii, nădăjduim că, împreună, vom trece de anumite perioade dificile”.

Binecuvântare arhierească pentru credincioșii Parohiei Barza, Protopopiatul Călimănești

La Sărbătoarea *Tăierea capului Sfântului Ioan Botezătorul*, Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, a săvârșit Sfânta Liturghie la Parohia Barza din localitatea Budești.

Chiriarhul Râmnicului a fost întâmpinat de autoritățile locale, preoții și credincioșii parohiei. În cuvântul de binecuvântare și de învățătură pe care l-a rostit în biserica parohială, Înaltpreasfinția Sa a arătat cinstirea deosebită de care Sfântul Ioan Botezătorul se bucura încă din timpul vieții: *„pentru viața curată unită cu rugăciunea și postul, pentru aspra sa viațuire, Sfântul Ioan Botezătorul era prețuit de oamenii din popor și admirat, deși în mod rezervat, chiar de regele Irod. Sfântul Ioan a închis șirul proorocilor care au prevestit întruparea Mântuitorului Hristos, arătând lumii pe Cel proorocit, fapt pentru care este numit cel mai mare dintre prooroci și este cinstit în rândul sfinților”.*

În continuare, Părintele Arhiepiscop a vorbit despre curajul sfântului în fața regelui și a familiei sale, de a osândi păcatul: *„Sfântul Ioan mustră nelegiuirile și păcatele regelui și ale Irodiadei, soția nelegitimă a lui Irod, însă mustrarea sa nu se rezuma la înfierarea păcatului, ci era urmată de o chemare la îndreptare, la redobândirea respectului*

pentru demnitatea umană. Orbirea morală a Irodiadei și făgăduința regelui Irod, sub impulsul beției, către Salomeea, au dus însă la uciderea unui om drept. Sfântul Ioan Botezătorul plătește, așadar, cu prețul vieții sale pământești propovăduirea pocăinței, a sfințeniei și a dreptății într-o lume a păcatului.

Însuși Mântuitorul mărturisește despre Sfântul Ioan Botezătorul, arătând dreptatea și misiunea sa proorocească: „Ce-ați ieșit să vedeți în pustie? Au trestie clătinată de vânt? Să vedeți un prooroc? Da, zic vouă, și mai mult decât un prooroc. Că el este acela despre care s-a scris: „Iată Eu trimit, înaintea feței Tale, pe îngerul Meu, care va pregăti calea Ta, înaintea Ta”. Adevărat zic vouă: Nu s-a ridicat între cei născuți din femei unul mai mare decât Ioan Botezătorul; totuși cel mai mic în împărăția cerurilor este mai mare decât el” (Matei XI, 1-11), cu referire la puterea cuvântului său care a făcut ca mulți să se pocăiască.

Viața Sfântului Ioan Botezătorul ne întărește pe fiecare dintre noi să iubim dreptatea și să mărturisim pe Domnul nostru Iisus Hristos. Biserica îl cinstește pe Sfântul Ioan, «Îngerul Pustiei», ca pe cel ce a deschis calea Domnului și a mers mai înainte la iad, ca să binevestească Învierea, iar nouă, tuturor, ne este mijlocitor împreună cu Maica Domnului”.

Cerc pastoral la Parohia Genuneni

Preoții din cadrul Cercului pastoral-misionar Horezu II s-au întrunit joi, 30 septembrie, la Biserica „Înălțarea Domnului” din Parohia Genuneni, comuna Frâncești.

Înainte începerii lucrărilor, a fost săvârșită Sfânta Liturghie, la finalul căreia părintele Constantin Iordănescu a susținut comunicarea „Anul comemorativ al făptuitorilor Marii Uniri din 1918”.

„Marea Unire din 1918 a fost rodul luptei tuturor forțelor și categoriilor sociale, practic a întregului popor, dintre care s-au remarcat personalități precum: regele Ferdinand, Ionel Brătianu, Iuliu Maniu, Vasile Goldiș, Ion Nistor, Take Ionescu, Ion Inculeț, Pantelimon Halipa,

Nicolae Iorga și mulți alții. Acestora li s-au alăturat un număr însemnat de slujitori ai Bisericii românești - episcopi, vicari, consilieri, profesori de teologie și preoți de parohie, călugări etc. - care s-au aflat în primele rânduri ale luptătorilor pentru unitate. De exemplu, pentru Transilvania amintim aici numele profesorilor teologi Nicolae Bălan (viitor mitropolit) și Silviu Dragomir de la Sibiu; la Caransebeș pe episcopul Miron Cristea, protopopul Andrei Ghidiu, teologul Petre Barbu sau secretarul eparhial Cornel Corneanu; la Oradea pe vicarul Roman Ciorogariu și secretarul Aurelian Magieru; la Arad pe Ioan Papp; la Lugoj protopopul Gh. Popovici, susținuți de periodicele vremii: „Telegraful român” (Sibiu), „Biserica și școala” (Arad), „Foaia diocesană” (Caransebeș), „Cuvântul Moldovenesc” (Chișinău), „Glasul Bucovinei” (Cernăuți). Oamenii Bisericii au acționat prin cuvânt și faptă, prin predică și pastorală, prin îndemn și acțiune directă, prin luptă și implicare la realizarea Unirii din 1918”, a amintit părintele Constantin Iordănescu.

Pelerinaj pentru tineri în Protoieria Drăgășani

Joi, 30 august, părintele Dragoș Butușină a organizat un pelerinaj la mănăstirile Bâncoveni, Clocociov, Căluș, Strehareț, pentru copiii din Parohia Dobrușa, Protoieria Drăgășani.

„Am organizat acest pelerinaj din dorința ca cei mici să viziteze și să venerateze locurile

sfinte, icoane ocrotitoare ale călugărilor prin dănuirea lor de mulți ani în cadrul mănăstirilor sau locuri unde pot găsi duhovnici cu experiență religioasă. Pelerinajul are un rol și cu efect educativ, instructiv și recreativ de neîntrecut, dar mai ales provoacă la nivel personal și de grup apropierea față de Dumnezeu”, a precizat părintele Dragoș Butușină.

Proiectul educațional „Școala cu joacă” la Parohia Pietrari

În cadrul activităților nonformale desfășurate în cadrul parteneriatului dintre parohia și școala din comuna Pietrari, în ultima săptămână a lunii august s-a

desfășurat Proiectul educațional „Școala cu joacă”, proiect realizat cu susținerea preoților Viorel și Constantin Diaconu.

Proiectul și-a propus să realizeze o serie de ateliere dedicate copiilor din clasele I-VIII, care să aibă diferite teme: educație civică și morală, educație sanitară, alimentară, sportivă, de leadership, culturală, protecția mediului, fără a se suprapune pe planurile de învățământ ale educației formale.

La „Școala cu Joacă” au participat copii cu vârste cuprinse între 6 și 14 ani. Copiii au învățat rugby-tag, dar au primit informații și despre cum să mănânce sănătos. Lecția de sănătate s-a îmbinat cu demersul medicilor stomatologi care le-au vorbit despre igiena orală. De asemenea au fost inițiate lecții de vioară ce vor fi continuate în anul școlar următor.

Sfântul Teodor Studitul

„Vezi câtă putere stă în chipul Crucii, preabunule? Dacă în acesta este atât putere, oare câtă este în chipul lui Hristos cel Răstignit? Căci este vădit că, pe cât sunt mai strălucite chipurile începătoare, pe atât mai de seamă sunt cele care le urmează. Și cine s-a arătat chip al lui Hristos – aș putea fi întrebat – în cele spuse mai înainte? Aceasta caut să o înțeleg. Și spun: Chiar aceia care au închipuit Crucea. Căci, după cum întinderea mâinilor de către Moise a închipuit Crucea, tot așa Moise însuși L-a închipuit pe Hristos cel Răstignit, biruindu-l pe nevăzutul Amalec. Și în celelalte exemple trebuie socotit același lucru, fiecare chip arătându-se prin altcineva. Dar acolo, spune, chipul este însuflețit. De ce tu vorbești despre [un chip] neînsuflețit? Pentru că și în chipul Crucii – atunci când lucrul văzut, întru care și lângă care se petrec minuni, este neînsuflețit – la fel, după asemănarea icoanei chipului Crucii, icoana purtătoare a chipului lui Hristos obișnuiește să facă minuni întru cele însuflețite și cele neînsuflețite, ca una ce are într-însa înfățișarea și chipul arhetipului și se bucură de aceeași cinstire și închinare, precum și de același nume, după cum se vedește tuturor. Chiar dacă ne-am îndepărtat mai mult lămurind acestea, totuși [fie spus] spre rușinarea și gonirea ereziei iconomahe, care răstălmăcește taina iconomiei lui Hristos. Căci cine leapădă icoana leapădă, de bună seamă, și chipul începător.

Dar [acum] trebuie să mergem către Cruce și, s-ar putea spune, să ne desfătăm întru pomenirea numelui ei. Crucea este împăcare între cer și pământ. Numele Crucii este sfințire, cu atât mai mult când este rostit și încredințat auzului. Prin Cruce s-a omorât moartea și Adam a fost înviat. Prin Cruce se laudă toți Apostolii, se încununează Mucenicii și se sfințesc Cuvioșii. Prin Cruce ne îmbrăcăm în Hristos și ne dezbrăcăm de omul cel vechi. Prin Cruce am fost rânduiți în turma lui Hristos și am fost sălășluiți în staulul cel de sus. Prin Cruce biruim patimile și alegem viața mai presus de lume”.

COLEGIUL DE REDACȚIE

Președinte:

Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie
Arhiepiscopul Râmnicului

Director:

Pr. Dr. Ștefan Zară
Consilier cultural

Redactor-șef:

Pr. Constantin Olariu

Redactori:

Pr. Dr. Mercurie Daniel Apostol
Pr. Mihail Cazacu
Diac. Gabriel Moșteanu

Secretar de redacție:

Silviu Marian Dumitrașcu

Tehnoredactare și grafică:

Editura Praxis a Arhiepiscopiei Râmnicului

Coperta:

Ana-Maria Zară

E-mail:

editurapraxis@gmail.com

Telefon/Fax:

0350. 419. 524

Adresă:

Arhiepiscopia Râmnicului
Str. Arhiepiscopiei, Nr. 1, Râmnicu-Vâlcea
Cod. 240178, O.P. 4, C.P. 419, Județul Vâlcea

Sursă: Sfântul Teodor Studitul, Cuvânt închinarea cinstitei și de-viață-făcătoarei Crucii, Martyria, 1/2018.

Revista PRAXIS Anul III, Nr. 4
iulie - august 2018
ISSN: 2457-5577 ISSN-L: 2457-5577

*Evanghelia greco-română de la București (1693)
-verso-ul paginii de titlu-*

Evanghelia Greco-Română din 1693 a fost tipărită de Sfântul Antim Ivireanul în Tipografia Domnească a Mitropoliei din București, iar ferecătura a fost realizată la Brașov, la comanda Sfântului Constantin Brâncoveanu, apoi cartea de cult, un exemplar de excepție, a fost donată de către domnitorul sfânt Mănăstirii Hurezi, prima sa ctitorie. Biserica Mănăstirii Hurezi, cu hramul „Sfinții împărați Constantin și mama sa Elena” a fost târnosită în data de 8 septembrie 1693, conform unei însemnări marginale din Foletul Novel, aparținând chiar Sfântului Constantin Brâncoveanu. În partea de sus a celei de-a 18-a file a manuscrisului, deținut de Muzeul Național de Istorie a României, tăiată și păstrată doar în partea superioară, avem următoarea însemnare a domnitorului: „Sept 6, miercuri am sosit la mănăstire la Hurezi, unde mănăstirea [biserica și incinta principală] am târnosit la septembrie 8 vineri în zioa nașterii Maicăi Preaciste”.

După secularizarea averilor mănăstirești din 1863, o parte a tezaurului Mănăstirii Hurezi a ajuns în patrimoniul Muzeului Național de Antichități din București, organizat în stil modern de către Al. Odobescu și, ulterior, de Gr. Tocilescu. În patrimoniul Muzeului Național de Istorie a României se găsesc o serie de capodopere conținând ex-libris ștampilă Muzeul Național de Antichități.

În centrul verso-ului paginii de titlu este cuprins semnul heraldic al Țării Românești, *acvila brâncovenească*.